

هەدیس ئىلمى

ۋە

مەزھەپ توغرىسىدا

ھەدىس ئىلمى ۋە مەزھەب توغرىسىدا

ھەدىس ئىلمى ھەققىدە قىسقىچە بەزى بايانلار

جانابى اللہقا چەكسىز ھەمدۇ-سانالار ئېيتىپ، ئۇنىڭ سۆيۈملۈك رەسۇلىغا چەكسىز سالاتۇ-سالام يوللايمىز.

ئالدى بىلەن جانابى ئەرھەمەرراھىمىدىن تىلەيمىزكى، بىزلەرنى دىن فەتىنىسىدىن ساقلىسۇن، مەۋجۇت فەتىنلەرنى نەك قىسقا ۋاقىتتا دەپى قىلىۋەتسۇن، بىزلەرنى رەھىمتىگە لايىق قۇللىرىدىن قىلسۇن! ئامىن.

گەرچە ھەدىس ئىلمى ھەققىدە سۆزلەشكە ھېچ سالاھىيىتىمىز بولمىسىمۇ، جەمئىيىتىمىزدە كۆرىنىۋاتقان، ئاخىرزاماننىڭ يەر شارىدىكى ئومۇمىي فەتىنلىرىنىڭ تەسىرى ئاستىدا قالغان، بىلىپ-بىلمەي خاتالىق ۋادىلىرىدا چىپپ يۈرگەن قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ھەققە يۈزلىنىشىگە بىر ئاز بولسىمۇ پايدىمىز تىگەر، ھەدىس مەسىلىسىدە ھەددىدىن ئاشقانلار ھېچ بولمىسا ھەددىنى بىلەر دېگەن غايە بىلەن،

ئەھلى سۈننەت ئەقىدىسى بويىچە يېزىلغان ئەسەرلەردىن ئوقۇپ پايدىلانغانلىرىمىزنى ئىنساپلىق كىشىلىرىمىزنىڭ نەزىرىگە سۇنۇش نىيىتىگە كەلدۇق.

شۇنداق، بۇ زامانلاردا ھەدىس ئىلمى بويىچە ئۇ قەدەر بېپەرۋالىقلار شەكىللىنىۋاتىدۇكى، ھەدىس ئىلمى بويىچە ئۈممەت مۇتەخەسسەس، داھى ۋە ئەڭ سالاھىيەتلىك دەپ قاراپ كەلگەن ئىمام زاتلارنىمۇ ياراتماسلىققا ۋە ھەتتا تەنقىد قىلىشقا جاسارەت كۆرسىتىلگەندەك دەرىجىدە ھەددىدىن ئېشىشلار مەۋجۇت؛ ئۇ بېپەرۋالىقلار چوڭىيىپ شۇنداق نەتىجىلەرمۇ چىقتىكى، ئەرەبىستان تەرەپتىن باشلاپ ئوتتۇرىغا چىققان قاتتىق ۋە مۇتەئەسسەپ پىكىرلىك بىر تۈركۈم بەزى ھەدىس ئالىملىرىنىڭ تەسىرىدە، ھەر نەرسىگە ۋە ھەر مۇقەددەس نەرسىگىمۇ تىل ئۈزىتىدىغان ئەھۋاللارمۇ شەكىللەندى.

ئەمەلىيەتتە ھەدىسكە ھۆكۈم بېرىش ۋە ئۇنىڭدىن ھۆكۈم چىقىرىش مەسىلىسىدە، مۇھەددىسلەر ئارىسىدا جەريان قىلغان جەرھ (تەنقىد) ۋە تەدىل (جەزىملەش) ئۇسۇلى بەكمۇ كەسكىن بىر قورال ۋە بەكمۇ سەزگۈر بىر ئۆلچەم قاتارىدا قوبۇل قىلىنغان بولۇپ، بۇ ئۇسۇللارنىڭ سۈزگىچىدىن

ئۆتكۈزۈلمىگەن ھېچبىر نەرسە، ھېچبىر ھەدىس ۋە سەنەدلەر (رېۋايەت مەنبەلىرى) قالمىغان دېسىمۇ بولىدۇ بولۇپمۇ ھەدىسلەرنىڭ سەنەدلىرىدە رېۋايەت قىلغانلارنىڭ ھال ۋە ۋەزىيەتلىرىگە ئائىت بولغان جەھەتلەردە خۇددى قىلىنى قىرىققا بۆلگەندەك ئىنچىكە تەھلىللەر، تەتقىقاتلار بولغاندۇر. قۇرئاندىن كېيىن ئەڭ سەھىھ كىتاب دەپ قوبۇل قىلىنغان بۇخارى ۋە مۇسلىم ھەدىسلىرى ھەققىدەمۇ بۇ خىل تەتقىقات بولغاندۇر. ئىمام بۇخارىنىڭ ھەدىس ئالغان 80دىن ئارتۇق ئۇستازى ۋە مۇسلىمنىڭ 160دىن ئارتۇق شەيخى ھەققىدەمۇ تەھلىللەر بولغاندۇر .

كۆرۈشكە بولىدۇكى، ھەدىس شەرىفىلەرنىڭ مەرتىۋىلىرىنىڭ ئېنىقلىنىشى ۋە تەھلىل، جەرھ ۋە تەدىل ئىشلىرى ھىجرى تۆتىنچى ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا قەدەر داۋاملاشقان ۋە ئۇ زاماندىلا تاماملانغاندۇر. ئۇنىڭدىن كېيىنكى تەھلىللەر پەقەتلا بۇرۇنقى تەتقىقاتلارنىڭ ئۈستىگە بىنا قىلىنغاندۇر.

« ھەققە ئاشىقلىق » ۋە « دىن مۇھەببىتى » نامىدىن قىلىنغان بۇ ۋەزىپىنى ئەھلى سۈننەت مۇھەددىسلىرىنىڭ ھەممىسى غەرەزسىز ۋە مۇتەئەسسەپلىكنى تاشلاش شەكلىدە ئورۇنلىغاندۇر.

بىراق مەسىلىنىڭ تامامەن ھەل قىلىنىشى ئانچە ئاسان ئىش بولمىغاچقا، ھەدىس ئىماملىرى ئارىسىدا ھەدىسلەرنىڭ مەرتىۋىسىنى ئېنىقلاش مەسىلىسىدە كۆپلىگەن ئىختىلاپلار (خىلمۇ- خىللىقلار) ئوتتۇرىغا چىققاندۇر. ئۈچ- تۆتى بىر ھەدىس ئۈچۈن «زەئىپ» دېگەن بولسا، ، ئالتە- يەتتىسى ئۇ ھەدىسكە «سەھىھ» ۋە ياكى «ھەسەن» مەرتىۋىسىنى بەرگەن ئەھۋاللارمۇ بولغان. (!)

ئەپسۇسكى بۇ جەھەتتە بەزى بىر تەرەپلىمە قاراشتىكى، پىكرى مۇتەئەسسەپ، ھەمدە سالاھىيىتى كەمچىل بولغانلارمۇ ئوتتۇرىغا چىققاندۇر. ھالبۇكى بىلىنگىنىدەك مەسلەك مۇتەئەسسەپلىكى نەتىجىسىدە، باشقىسىنى ئاڭلىماسلىق، ئەھمىيەت بەرمەسلىك ھالىتى شەكىللىنىدۇ. بۇمۇ ئىلىمدە بىر مۇستەبىتلىك ۋە بىر دىكتاتورلۇق ۋەزىيىتىنى نەتىجىلەندۈرىدۇ. ھەتتا مەسلەك مۇتەئەسسەپلىكى تەسىرىدە بەزىلەر مۇھىم ھەتتا بەزى شەيخۇل ئىسلام دەپ قارالغانلارمۇ ، ئىستىقامەتلىك چۈشەنچىدىن خېلىلا يىراقلاشقاندۇر. نەتىجىدە باشقىلىرى تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ پەرۋاسزلاشقاندۇر. بىر مىسالى:

ئىبنى قەييىمى جەۋزىنىڭ « ئەلبايان فى تىبيانىل قۇرئان » ناملىق ئەسىرىنىڭ مۇقەددىمىسىدە « فاتىھە » سۈرىسىنىڭ تەفسىرىدە « غەزەپ قىلىنغانلار ۋە ئازغۇنلار » نىڭ مەنىسىدە، ئىسلام ئۈمىتىنىڭ ئەڭ سالھى، ئەڭ مۇبارەك، ئەڭ تەقۋادار، ئەڭ ئۆتكۈر قەلبلىك، ئەڭ ئۈستۈن تائىپىسى بولغان ئەۋلىيالارنىڭمۇ بارلىقى تىلغا ئېلىنغاندۇر.

.....

ھەدىس ئالىملىرى ئەگەر بىر ھەدىس كەسكىن شەكىلدە ۋە ئورتاق قاراشقا ئىگە بولغان بىر « ئويدۇرما(يالغان) ھەدىس » دەرىجىسىدە بولمىغان بولسا، « زەئىپلىك » دەرىجىسى قايسى مەرتىۋىدە بولمىسۇن ، يەنىلا ئۇنى ھەدىس دەپ كۆرگەن ۋە ئېلىپ مۇھاپىزەت قىلغاندۇر.

تولمۇ ئەپسۇس، كۆرىۋاتىمىزكى، بەزى نادان ۋە بىچارىلەر خۇددى ھەدىسنىڭ جەرھ ۋە تەدىل، تەھقىق ۋە تەنزىم ئىشلىرى تۈگىمىگەندەك، ھازىرمۇ بۇ مەسىلىنى مۇنازىرە ساھەسىگە تارتىش، ئورنىغا چۈشۈپ بولغان، ھىكمەت نۇرى چاچقان ھەدىس شەرىپلەرنى خۇددى شۈبھىگە ۋە بۇلغاشقا يۈز تۇتۇرۇشتەك ئەھۋاللاردا بولۇشۋاتىدۇ. كۆرىنىشتە ھەدىس تەتقىقاتى ۋە ھەدىس

خىزمىتى قاتارىدا كۆرۈنگەن بىلەن « ھەرە سۇ ئىچىدۇ، ھەسەل ئېقىتىدۇ، يىلان سۇ ئىچىدۇ، زەھەر تۆكىدۇ. » مەنىسىگە ئۇيغۇنلۇق كۆرسىتىپ، ئىسلام ئالىمىنى پەرىشان قىلىشقا ئۇرۇنۋاتىدۇ .

ھەدىس ھەققىدە چۈشەنچىسى بولمىغان خەلقلەرگە ھەدىس نەقىل قىلىپ شۇ « زەئىپ ھەدىستۇر » دەپ، « زەئىپ ھەدىس » نىڭ نېمىلىكىنى چۈشەنمىگەن ئاۋام مۆئمىنلەرنى شۈبھىگە چۈشۈرىۋاتىدۇ.

شۇنداق، ئاتىمىش - يەتمىشقا يەتكەن مەنبە تۈرىدىكى ھەدىس كىتابلىرىدىكى بارلىق ھەدىسلەرنىڭ سەنەدىلىرى ۋە رىۋايەت يوللىرى بويىچە ئۈچ خىل مەرتىۋىسى باردۇر. بۇلار سەھىھ ھەدىسلەر، ھەسەن ھەدىسلەر ۋە زەئىپ ھەدىسلەردۇر. ھەممىسى ھەدىس شەرىپلەردۇر. ھەممىسىگە قارىتا ھۆرمەت ۋە ئېھتىرام ۋاجىپ ۋە لازىمدۇر.

.....

ھەدىسنىڭ جەرھ تەدىل ئىشلىرى تۈگەپ، مەرتىۋىلىرى ئېنىقلانغان بولغاچقا، شەيخ ئابدۇلقادىر گەيلانى، مەۋلانە جالالىددىن رۇمى، ئىمام غەززالى، ئىمام رەببىانىدەك (رەدىيەللاھۇ ئەنھۇم) كۆپلىگەن ئۆلىما، ئۇ

ھەدىسىنىڭ سەنەدى نېمىلىكىگە قارىماستىن، سەنەدىسىز شەكىلدە كىتابلىرىغا قويۇشقاندۇر.

قۇرئاننىڭ ئوخشىتىش ۋە سىمۋول خاراكتېرىنىڭ مۇتەشەببھ ئايەتلىرى بولغىنىدەك، ھەدىسىلەردىمۇ مۇتەشەببھ ھەدىسىلەر بار. بۇنى ئەھلى سۈننەتنىڭ تەھقىق ئالىملىرى ئىزاھ قىلىدۇ. ھەرىكىم چۈشىنەلمەيدۇ. بىراق ئالىم ۋە ھەدىسىشۇناس ئىسمى ئاستىدىكى بەزى شەخسلەر ئۆزىنىڭ ئەقىلىسىز ئەقىللىرىنى ھەر نەرسىگە ئۆلچەم دەپ قاراپ، كۆپلىگەن سەھىھ ھەدىسىلەرگە « بۇنى ئەقىل قوبۇل قىلمايدۇ » دەپ، ھەدىسىنىڭ شەرىپىگە داغ تەككۈزۈشكە تىرىشقانلارمۇ مەۋجۇت.

ھالبۇكى، « ئۇسۇلدىن » قائىدىلىرىدىندۇركى: « ئەقىل بىلەن نەقىل قارشىلىشىپ قالسا، ئەقىل ئاساس تۇتۇلىدۇ. نەقىل تەبىر(تەۋىل) قىلىنىدۇ. » لېكىن ئەي بۇرادەر! ئۇ ئەقىل سەندەك ۋە مەندەكلەرنىڭ ئەقلى ئەمەس، بەلكى مۇجتەھىدلىك دەرىجىسىدە مەرىپەت قازانغانلار ۋە نۇرانىي قەلب ئىگىلىرىنىڭ ئەقىللىرىدۇر. (ئىمام ئەئزەمنىڭ « قۇرئان ۋە ھەدىسىگە ئۇيغۇن بولسا ھۆكۈملىرىنى تۇتۇڭلار بولمىسا،

تاشلاڭلار» دېگەن سۆزىمۇ ھەر ئەقىل ئىگىسىگە خىتاپ قىلىنغان سۆز ئەمەسلىكىنى ئۇنۇتماسلىق لازىم.)

بۇ نۇقتىنەزەرگە تولىمۇ سەل قارىغان، ئۆزىنىڭ ئاجىز ۋە پەرىشان ئەقىلگە سىرتقى جەھەتتىن زىت كۆرۈنگەن بىر ئىشنى كۆرۈپ قالغان بەزىلەر بولسا دەرھال ئاچچىقلىنىپ: «نەدە ئۇنداق سۈننەت بار!» دەيدۇ، چوڭ ئىماملارنىڭ تەتقىقات نەتىجىلىرىنى ئىنكار قىلدۇ ياكى «زەئىپلىك» تامغىسىنى ئۇرۇپ، ئاستىدىن «ئويدۇرما» ئىكەنلىكىنى پۇرىتىدۇ.

تېخى تۈنۈگۈن ھەدىس تەتقىقاتىغا كىرىشىپ، بىر قانچە كىتاب ئوقۇپلا، نۇرغۇن تەھلىللەردىن خەۋەرسىز ھالدا ھەدىسشۇناسلىق سەھنىسىگە چىققان سالاھىيەتسىز نادانلار قىلىۋاتقان ئىش بولسا تېخىمۇ كۈلكە ۋە غەزەپ قوزغايدۇ.

ھەدىس تارىخىغا قارايدىغان بولساق، سائادەت ئەسىرىدە نۇبۇۋەتنىڭ دەسلەپكى ۋاقتلىرىدا پەيغەمبىرىمىز ئۆز سۆزلىرىنىڭ، قۇرئاننىڭ ئايەتلىرىگە ئارىلىشىپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن يېزىق بىلەن يېزىپ قالدۇرىلىشىنى خالىمىغاندۇر. ھەتتا بىر ھەدىسى شەرىف بىلەن : «

ساھابىلەردىن ھەدىس يازغانلار بولسا، يازغىنىنى يوق قىلسۇن.» دەپ بۇيرىغاندۇر. بىراق كېيىنكى ۋاقىتلاردا رۇخسەت بەرگەن ۋە بۇ رۇخسەت ئومۇمىي بىر شەكىلگە كىرگەندۇر.

بۇنىڭ بىلەن بىللە، ھەدىس شەرىپلەرنى يېزىق بىلەن قالدۇرۇش ئىشى يۈزدە ئون نىسبىتىدىمۇ ئەمەس ئىدى. نۇرغۇنلىغان ھەدىس ساھابىلەرنىڭ زېھنىلىرىدە ۋە ئەسلىرىدە قالغان ھەدىسلەردۇر. ئىھتىياج ۋاقىتلىرىدا مەسىلىلەرنىڭ ئايدىڭلىشىشى ئۈچۈن ئۇ ھەدىسلەرنى سۆزلىگەندۇر.

كاشكى پۈتۈن ھەدىس شەرىپلەر رەسۇلۇللاھ (س.ئ.ۋ) ھايات ۋاقىتلىرىدا يېزىپ قالدۇرۇلغان بولسا دېگىمىز كېلىدۇ. چۈنكى ئۇ ۋاقىت سەھىھ ھەدىسلەرنىمۇ ئويدۇرما دەپ گۇمان قىلىدىغانلار چىقمايدىغىنىدەك، ئويدۇرما ھەدىسلەرمۇ پەيدا بولمايتتى. شۇبھىلەردىن خالى بولۇناتتى.

لېكىن، بۇ دىن اللەنىڭ دىندۇر، ئۇنىڭ تەسەررۇپىدىدۇر. ئىنسانلارنىڭ ئىمتىھان قىلىنىشىدەك كۆپلىگەن يوشۇرۇن ھىكمەتلەر بار. ئاۋام خەلقنىڭ رەھبەر ھەدىسشۇناسلارغا يۈزلىنىپ ئۆز بېشىمچىلىق قىلماسلىقتەك ھىكمەتلەرمۇ نەزەردىن ساقىت قىلىنماسلىقى كېرەك..

ھەدىسلەرنىڭ رىۋايەت ۋە تەتقىقاتلىرىدا ساھابىلەر ئۇ قەدەر ئىنچىكىلىك كۆرسەتكەنكى، مەسىلەن: جابىر بىن ئابدۇللاھ (ر.ئە.) شامدىكى ئابدۇللاھ بىن ئەنەس (ر.ئە.) تىن نەقىل قىلىنغان بىر ھەدىسنى تەھقىق قىلىش ئۈچۈن مەدىنىدىن چىقىپ شامغا بارغان. ئەبۇ ئەييۇپ ئەنسارى مەدىنىدىن چىقىپ مىسىرغا بارغان ۋە ئۇقبە بىن ئامىر رىۋايەت قىلغان بىر ھەدىسنىڭ تەتقىقاتى ئۈچۈن ئۇنىڭ يېنىغا بارغان.

ھەزرىتى ئەلى ئاڭلىغان بىر ھەدىسنى ئېنىقلاش ئۈچۈن نەقىل قىلغۇچىنى قەسەم قىلدۇرىدىكەن.

تابىئىن ۋە تەبە تابىئىن دەۋرىدىمۇ بۇ ئىشنىڭ بارغانسېرى مەسئۇلىيەت تەلەپ قىلىدىغانلىقىنى جەمىيەتتىن سەزگەن بۈيۈك ئۆلىمالار، تابىئىن دەۋرىدىكى ھەرىكەتتىن ھەدىس ئېلىۋەرمەسلىك پىكرىدە بولۇشتى. مەسىلەن: ئىمام مالىك «مەن يەتمىش كىشى كۆردۈمكى، ھەربىرى ناھايىتى ئىشەنچلىك ۋە دۇرۇس ئىنسانلار ئىدى. لېكىن ھەدىس نەقىل قىلىشتا ئەھىل بولمىغانلىقتىن ئۇلارنىڭ ھەدىسلىرىنى ئالمىدىم» دېگەن.

كېيىن ئەمىرۇل مۇئىننى ئۆمەر ئىبنى ئابدۇلئەزىز بۇ ئىشقا ناھايىتى ئەستايىدىل قاراپ، ھەدىسلەرنىڭ ئازىيىپ يوقىلىپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، مەخسۇس ئالىملارنى تەيىنلىدى. جىلد- جىلد ھەدىسلەر توپلانغان بولدى.

كېيىن ھەدىسلەرنىڭ مەرتىۋە جەھەتتىن تەتقىقاتقا كۆڭۈل بۆلۈش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلۇپ، مەشھۇر ھەدىسشۇناسلاردىن ئىمام بۇخارى، مۇسلىم، ئىبنى ھىببان، ئىبنى ھۇزەيمە ۋە ئىبنى جارۇدقا ئوخشاش زاتلار مەيدانغا چىقتى.

مۇھىم بىر نۇقتا باردۇركى، بەزىلەر نەزەرگە ئېلىشنى خالىمايدۇ. ئىمام بۇخارى بولسۇن، مۇسلىم بولسۇن، پۈتۈن سەھىھ ھەدىس ئالىملىرى سەھىھ ھەدىسلەرنى توپلىغىنىدا، ھېچبىر زامان: «سەھىھ ھەدىسلەر پەقەتلا بىزنىڭ قەيت قىلغىنىمىزدۇر، بۇنىڭدىن باشقا سەھىھ ھەدىس يوقتۇر» دەپ دەۋا قىلمىغان ۋە دېمىگەندۇر.

زىيائى مەقدسى، ھاكىم نىسابورى، دارەقۇتتىگە ئوخشاش چوڭ ھەدىس ئالىملىرى بۇخارى ۋە مۇسلىمنىڭ شەرتلىرى دائىرىسىدە كۆپلىگەن ھەدىسلەرنى تېپىپ قەيت قىلغانلىقلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇشقاندۇر.

ھەدىسلەرنىڭ سانىمۇ ئۇ قەدەر كۆپتۈركى، بىر مىليون ھەدىس يادلىغان بۈيۈك ھەدىسشۇناس ۋە ھافىز ئىمامى ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل باشلىق ھېچبىر ھەدىس ئالىمى ھەدىسنىڭ ھەممىسى بۇ قەدەردۇر، ياكى سەھىھ ھەدىس بۇنچە، زەئىپ بولغىنى بۇنچە دېيەلمىگەندۇر. بىراق ئۇ ئىمام ئەھمەد يادلىغان بىر مىليون ھەدىس (گەرچە بەزى تەكرارلار بولسىمۇ) ياكى ئىمام بۇخارى يادلىغان 500 مىڭ ھەدىس ھازىر نەدە؟ ھالبۇكى ئىمامى سۇيۇتنىڭ ئېنىقلىشى بويىچە ھازىر مەۋجۇت بولغان ھەدىس سانى 200 مىڭ قەدەردۇر. ئۇنداقتا قالغىنى قېنى؟

بەزى ئىماملار بولسا سۇيۇتنىڭ بۇ ئېنىقلىمىسىنىمۇ ئاز كۆرگەندۇر. ئويدۇرما ھەدىس دېگەن ئىھتىمال ۋە قورقۇنۇچ بىلەن كۆپلىگەن ھەدىسنىڭ يوقىلىپ كېتىشى مۇمكىنچىلىكى خېلى چوڭ بولۇش بىلەن بىللە، ئىمامى شارانىي ۋە ئىبنى خەلدۇنلارنىڭ قارشى بويىچە، چىڭگىزخان ۋە ھىلاكۇنىڭ مالىمانچىلىق چىقارغان ۋاقىتلىرىدا مىڭلارچە ئىسلامىي قوليازما كىتابلارنىڭ دەجلە دەرياسىغا تاشلىنىشى ھادىسىسىدە نۇرغۇن ھەدىس شەرىپلەرنىڭ يوقىلىپ كەتكەنلىكى ئىھتىمالمۇ بار. ھىجرى

بىرىنچى نەسىردە كۆپلىگەن ھەدىس كىتابلىرىدا ھەدىس توپلانغان بولسىمۇ، بۈگۈن ئۇ كىتابلارنىڭ ئىسمى بار، بىراق جىسمى يوق بولسىمۇ بۇنىڭغا بىر خىل ئىشارەتتۇر.

ھەدىس سانىنىڭ ئۇ قەدەر كۆپلىكىمۇ ئۇنى رىۋايەت قىلغۇچىلارنىڭمۇ ئۇ نىسبەتتە كۆپلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ۋە ھەدىسلەرنىڭ سەنەد ۋە راۋىلىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتىمۇ تۈگىتەلمىگۈدەك دەرىجىدە كۆپ بولۇپ، نەك مۇكەممەل شەكىلدە تونۇپ يېتىش مۇمكىن بولمىغۇدەك دەرىجىدە تەس ئىش ئىدى.

نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدىغان بىر مەسىلىمۇ شۇدۇركى، بەزى ھەدىسشۇناسلار جەرھ ۋە تەنقىد ئىشىدا بەكمۇ ھەددىدىن ئېشىپ كۆپلىگەن سەھىھ ھەدىسنىمۇ زەئىپ، ھەتتا ئويدۇرما دېگەندۇر. مىساللىرىدىن بىرى ئىبنى جەۋزى ئۆزىنىڭ « ئويدۇرما(يالغان) ھەدىسلەر» كىتابىدا يازغان 300دىن ئارتۇق ھەدىسلەرنى ئىمامى سۈيۈتى تەتقىق قىلىپ بۇ ھەدىسلەرنىڭ ھېچبىرىنىڭ ئويدۇرما ئەمەس ئىكەنلىكىنى، ئىچىدە مۇسلىم ۋە ئەبۇداۋۇدنىڭ سەھىھ ھەدىسلىرىنىڭمۇ بارلىقىنى ئىسپاتلىغان.

بۈگۈن ئالەمى ئىسلامدا مەۋجۇت بولغان ۋە كۈنمىزگە قەدەر داۋاملىشىپ كەلگەن، ئەھمىيەت بېرىلىپ بېسىلغان، ھەربىرسى بۈيۈك بىر ھەدىس ئىمامى ۋە ھافىزنىڭ تەسىرىدە بولغان ۋە كۈتۈبى سىتتەنىڭ سىرتىدا قالغان 50-60 تىن زىيادە ھەدىس كىتابلىرىنى ھۆرمەت ۋە ئەدەب ئىچىدە مۇئامىلە قىلىش لازىم ئىكەنلىكىنى ئۇنۇتماسلىق لازىم. ناۋادا ئىچىدە ھەدىس ئىماملىرىنىڭ تەتقىقات بىلەن بەك زەئىپ، ھەتتا مەترۇك ھەدىسلەر بولسىمۇ ئۇنىڭ بىلەن ئەمەل قىلىپ- قىلماسلىق ئىشنى شەخسنىڭ ئىختىيارىغا قويۇش بىلەن، چېقىلماسلىق لازىم كېلىدۇ.

مەقبۇل ھەدىسلەرنىڭ پەقەتلا كۈتۈبى سىتتەگە چەكلىنىدىغانلىقىنى قوبۇل قىلىشنىڭ بەكمۇ چوڭ خاتالىق ۋە جاھالەت ئىكەنلىكىنى كۆزدىن يىراق تۇتماسلىق كېرەك. بۇ ئىشقا قىزىقىدىغان بىر تەتقىقاتچى كۈتۈبى سىتتەدىن باشقا بىر ھەدىس كىتابلىرىدىن بەزى ھەدىسلەرنى تەھلىل قىلسا، ئۇنىڭغا قارىتا ھەدىس ئىماملىرىنىڭ بارلىق قاراشلىرىنى بىلگەندىن كېيىن، قايسى خىل قاراشتىكىلىرى كۆپ بولسا، ئۇ بويىچە: «بۇ ھەدىس سەنەدى جەھەتتىن،

ھەدىس ئىماملىرىنىڭ كۆپىنچىسىنىڭ قارىشى بويىچە مەرتىۋىسى شۇنداق تۇر» دېسە بولىدۇ. بىراق پەقەتلا بىر ئىككى ھەدىس تەنقىدچىسىنىڭ قارىشىنى ئىزھار قىلىپ قەتئىي قارار بېرىۋېتىش ھەققەت ئەمەستۇر. ھەدىس ئىلمىگە قارىتا بىپەرۋالىق، ئىماملارغا قارىتا ھۆرمەتسىزلىكتۇر. زەئىپ ھەدىسمۇ يەنىلا ھەدىستۇر. توقۇلما ھەدىس بىلەن بولغان پەرقى ناھايىتى يىراقتۇر.

كۆپلىگەن ھەدىسلەر ھەققىدە ئۇلارنىڭ مەرتىۋىسى توغرىسىدا خىلمۇ-خىل قاراشلار مەۋجۇت بولۇپ كەلگەن بولۇپ، بۈيۈك ئىماملار بۇ خىلمۇ-خىل قاراشلاردىن قايسىسىنى تاللاش ھەققىدە قاندىلەر سۆزلىگەندۇر. بۇ مەسىلىدە كەڭرى مەلۇمات خالىغانلار ئىمامى زەھەبىنىڭ «مىزانۇل ئىتىدال» ئەسىرىگە، ئىبنى ھاجەرنىڭ «لىسانۇل مىزان» كىتابىغا قارىسا، ، ياكى ئاسانراقى ئىمامى زەھەبىنىڭ «ئىتھافۇس سادە» ئەسىرىنىڭ مۇقەددىمىسىگە ياكى ھېچ بولمىسا «شەرھۇل مەنزۇمە تىل بەيىقۇنىيە» كىتابىنىڭ 190 - 196 سەھىپىلىرىگە قارىسا بولىدۇ.

بەكمۇ ئەپسۇس، زامانىمىزنىڭ بەزى يېڭى چالاموللىلىرى ئاللىبۇرۇن ھەل قىلىنىپ بولۇنغان مەقبۇل، مەشھۇر،

مەنسى چوڭقۇر ۋە زۆرۈر بولغان بەزى ھەدىسلەرگە ئۆز ئىلمىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن « زەئىپلىك » تامغىسىنى ئورنىتاتدۇ. « زەئىپ » دېسىمۇ يەنىلا ھەدىسلىكتىن چۈشمىگەنلىكى ئۈچۈن كۆپ زىيىنى يوق. ئەمما ئۇلار ئەقىلپۇرۇشلۇق قىلىپ « ئويدۇرما » (يالغان) مەنسىنى ئىپادىلىگەن مەقسەتتە ۋە تەلەپپۇزىدا سۆزلەپ مەقسىتىگە « زەئىپلىك » نى ماسكا قىلىشىدۇ.

ئاخىرقى ئەسىرنىڭ يېڭى ۋە چالا موللىلىرى ۋە ھەدىس ھەۋەسكارلىرى سۆزلەشكە كۆنۈپ قالغان « ئويدۇرما، ئويدۇرما » دەپ مۇبالىغە قىلىۋاتقان سۆزلىرنىڭ يۈزدە توقسان نىسبەتتە ھەقىقەت ئەمەسلىكىنى بىلىش كېرەك.

بۈيۈك ھەدىسشۇناسلاردا بىر دەرىجە بولغان يوشۇرۇن قائىدىلەر باردۇركى، ئۇلار ھەدىسلەرنىڭ سەنەد ۋە رىۋايەت يوللىرى تەھلىل قىلىنماستىنمۇ ھەدىسنى دەرھال تونىيالىغانلىقلىرىنى سۆزلىگەندۇر. بۇلارنىڭ بىرسى رابى ئىبنى ھەيسەمدۇركى، « بەزى ھەدىسلەر باردۇركى، ئۈستىدە كۈندۈزنىڭ زىياسىدەك نۇر بار. بۇنىڭدىن بىلىنىدۇكى، ئۇ سۆز ھەدىستۇر. بەزى سۆزلەر بولسا، ئۈستىدە كېچىنىڭ

قاراڭغۇلىقىدەك زۇلمەت بار. بۇنىڭدىن ئۇنىڭ ھەدىسى ئەمەسلىكى بىلىنىدۇ. «(فەيزۇل قادر)

دېمەككى، بۇ زاتتەك ۋە ئىمامى رەببانىدەك ئىشنىڭ ئەھلى بولغانلار ۋە روھلىرى ئىمان نۇرى بىلەن پارلىغان ئەھلى پاراسەت ۋە كامىل ھەدىسشۇناسلارنىڭ ھەدىسى جەھەتتىكى ھۆكۈمىنى ھەركىم قىلالمايدۇ.

شۇنداق، ھەدىس ئىماملىرى ئەڭ كۆپ زەئىپ ھەدىسلەر ھەققىدە تەتقىقات ۋە تەھلىل ئېلىپ بېرىشقان بولۇپ، ھازىرقى يېڭى ھەۋەسكارلار ئەھمىيەت بەرمەيۋاتقان بۇ زەئىپ ھەدىسلەرنى بۈيۈك ئىماملارنىڭ بەزىسى 81 تۈرگە، بەزىلىرى 63 تۈرگە، بەزىسى 49، بەزىسى 42 تۈرگە، ھەتتا بەزىلىرى يۈزدىن ئارتۇققا بۆلگەن. دېمەك كۆرىۋېلىشقا بولىدۇكى، بۇ مەسىلە ھەقىقەتەن ئەستايىدىللىق ۋە مەسئۇلىيەت تەلەپ قىلىدىغان مەسىلىدۇر.

بۈيۈك مۇھەددىسلەر «بىر قانچە زەئىپ ھەدىسلەر ئوخشاش مەنىدە كېلىپ ئوخشاش نۇقتىغا بارماق باسسا، شەخسى زەئىپلىكى تۈگەپ ئومۇمىيەت ئىچىدە قۇۋۋەتلىنىدۇ» دەپ قاراشقان.

دېققەتسىزلىك قىلىشقا بولمايدىغان بىر مەسىلىمۇ شۇدۇركى، بىر ھەدىس كىتابىدا سەھىھ ھەدىس مەرتىۋىسىدىكى بىر ھەدىس يەنە بىر ھەدىس كىتابىدا زەئىپ ھەدىس مەرتىۋىسىدۇر. (چۈنكى سەنەدكە قارىلىدۇ). ئىمامى سۇيۇتى يۈزدىن ئارتۇق رىۋايەتلەر بىلەن كەلگەن دېگەن بۇ: « كىم مەن دېمىگەن گەپنى دېدى دەپ ئويدۇرسا، جەھەننەمدىن ئورنىنى تەييارلىسۇن » ھەدىسى سەھىھ ھەدىسلەردە مۇتەۋاتىر بولغىنىدەك، زەئىپ ھەدىسلەر سىنىپىدىمۇ تەخمىنەن 50 يول بىلەن ئوخشاش ئىبارە بىلەن كەلگەن.

ئىمامى ئەھمەد ۋە ئەبۇ داۋۇد تەك بەزى چوڭ زاتلار زەئىپ ھەدىسلەر بىلەن ئەمەل قىلىشنىڭ شەرت ئىكەنلىكىنى بايان قىلىشقان. بىراق كۆپ سانلىق ئۆلىمالار شەرت ئەمەس، بەلكى جائىزدۇر. (ئەمەل ئېتىلىسە بولىدۇ). دېيىشكەندۇر. ھەمدە بەزى قائىدىلەرنى ئوتتۇرىغا قويغاندۇر.

پۈتۈن ھەدىس ھافىزلىرى «ئەسلى ۋە ئاساسى بولمىغان، ئويدۇرما بولغان ھەدىسنى بىلىپ تۇرۇپ يازماق، كىتابقا قەيت قىلماق قەتئىي ھارام ۋە چوڭ گۇناھتۇر» دېيىشكەن. شۇڭلاشقا كۆپلىگەن تەتقىقاتچىلارنىڭ پىكرى بويىچە،

خەلقنىڭ ئاغزىدا ياكى قالايمىقان كىتابلاردا كېزىپ ھەدىس دەپ تىلغا ئېلىنغان رىۋايەتلەردە ئەمەس، چوڭ ھەدىس كىتابلىرىدا ھېچ ئويدۇرما ھەدىس يوقتۇر دېيىشكە بولىدۇ.

خاتا بىر پەزەر بىلەن، ھازىرقى چوڭ ھەدىس كىتابلىرىدا، ئەگەر تا ئىماملار زامانىسىدا ئېنىقلانماي خاتا ھالدا كىرىپ قالغان توقۇلما ھەدىسلەرنىڭ بارلىقىنى دېگەن تەقدىردىمۇ (ھاشا!)، ئون ئىككى ئەسىر ئاۋۋال پۈتۈپ بولغان ئىشنى بۇ زاماننىڭ ئىنسانلىرى يېڭىدىن ئېنىقلاش ئۈچۈن تەتقىقاتقا كىرىشىپ ئۇ يالغان سۆز ئىنگىلىرىنى تەكشۈرۈش ۋە باشقا ئۇسۇللار بىلەن نەتىجە ھاسىل قىلىش مۇمكىن ئەمەستۇر. توقۇلما ھەدىسلەرنىڭ كونا زاماندا ئون مىڭدىن ئاشقانلىقىنى ئالىملار دېيىشىدۇ. بىراق ئۇزاق ئۆتمەيلا ئابباسىي خەلىپىلىرىدىن مەھدى، ھارۇن رەشىدلارنىڭ باشلامچىلىقىدا بۈيۈك ئۆلىمالار بىر-بىرىدىن ئايرىپ مەسىلىنى ھەل قىلىشقاندى.

يۈزدە يۈز توقۇلما ئىكەنلىكى ئېنىق بولماي، مىڭ يىلدىن بېرى مۇھاپىزەت قىلىنىپ كەلگەن سەنەدى ئېنىق بولمىغان بەزى ھەقىقەتلىك سۆزلەرمۇ بار بولۇپ، ھەقىقەتەن پەيغەمبەر سۆزى بولۇشىمۇ مۇمكىن. بىراق ئېنىق دەلىل

بولمىغانلىقتىن ئالىملار ئۇ سۆزلەرنىڭ بەلكىم بىر ساھابە، ياكى تابىئىن ۋە ياكى تەبە تابىئىندىن چوڭ بىر زاتنىڭ توغرا ۋە ھەق سۆزلىرى بولشىمۇ مۇمكىن دېيىشكەندۇر، ھۆرمەت قىلىپ كەلگەندۇر. شۇڭا ھەر قانداق توقۇلما ھەدىسنىڭ مەنىسى جەھەتتە خاتا بولشى ناتايىن. قۇرئان ۋە سۈننەتكە ئۇيغۇن بولۇش شەرتى ئاستىدا قوللىنىشنىڭ زىيىنى يوقتۇر.

بۈيۈك مۇجتەھىد ئىماملار، باشتا تۆت چوڭ مۇجتەھىد بولۇپ ھەر بىرىنى ئىك ئالىي مۇجتەھىد بولغىنىدەك ۋە يەنە مۇھەددىستۇر. ھەربىرىنىڭ بىر ھەدىس كىتابىمۇ مەۋجۇتتۇر. ئىمامى ئەھمەد مۇستەسنا، باشقىلىرى ھەدىس شەرىپلەرنىڭ نەقىل ۋە رىۋايەت ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولغان بولسىمۇ، بىراق جەرھ ۋە تەدىل ئىشلىرى بىلەن كۆپ مەشغۇل بولۇشمىغان. چۈنكى ۋەزىپىلىرى تېخىمۇ ئومۇمىي ئىدى. ئومۇم ئۈممەت ئۈچۈن تېخىمۇ زۆرۈرى ئىدى. ئۇلار، جەرھ ۋە تەدىل ئىشنى مەخسۇس ئىختىساس ئىگىلىرىگە قويۇش بىلەن بىرلىكتە قولدىن كەلگىنىچە ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئاڭلاشقىمۇ ئەھمىيەت بەرگەندۇر.

چوڭ مۇجتەھىد زاتلارنىڭ ھەدىسىگە قاراش جەھەتتىكى يەنە بىر تەرىپىمۇ بار بولۇپ، بەلكىم بۇ جەھەت ئۇلارنى ھەدىسىلەرنىڭ سەنەدلىرى بىلەن كۆپ مەشغۇل قىلدۇرمىغاندۇر. ھېلىمۇ ئۇ مۇجتەھىدلەرنىڭ مۇتلەق مۇجتەھىد بولالشى ئۈچۈن اللەنىڭ ئىلتىپاتى بىلەن ئىلىم، ئىرپان، پاراسەت، ئەۋلىيالىق ۋە كامىل بىر رۇسۇھتەك قابىلىيەتلەرنى خالىغان ۋە جەملىگەن بىر مەرتىۋىگە ئىگە بولشى لازىم ئىدى.

بۇ خىل مەرتىۋىنىڭ يۈكسەكلىكى بويىچە اللەنىڭ خۇسۇسىي ئىلتىپاتى بىلەن ئۇ خاس قۇللار ھەدىسىنىڭ سەنەد، جەرھ، تەدىلدەك قائىدىلىرىدىن ئۆتمەستىن، ھەدىسىنىڭ سەھىھلىك، زەئىپلىك ۋە توقۇلما ئەھۋاللىرىنى ئاسانلا چۈشىنەلگەندۇر.

ھازىر بۇ دەۋاننىڭ يوشۇرۇن بولسىمۇ، ھەقىقەت بولغانلىقى ئۈچۈن بەزى دەلىل ۋە مىساللىرىنى دېمەكچىمىز:

1. جالالىدىن سۇيۇتى «ئەلھاۋى لىل فەتەۋا» ئەسىرى 2/ 342-345 بەتلەردە ئىمامى شافىئىدىن نەقىل قىلىپ، ۋە باشقا دەلىللەر بىلەن ئىسپات قىلغاندۇركى، پەيغەمبىرىمىز

ئەلەيھىسسالام تۇۋەسسالىم، باشتا شەرىئەت ئەھكامى بولۇپ، بارلىق دىنىي مەسىلىلەرنى بايان قىلغان پۈتۈن ھەدىس شەرىپلەرنى قۇرئاندىن چىقارغىنىدەك، ئاخىر زاماندا يەر يۈزىگە چۈشۈپ، مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا ئىمام بولىدىغان ھەزرىتى ئىمام بار بولغان ھەدىسلەرنىڭ جەرىھە ۋە تەدىل ۋە باشقا جەھەتلەرگە مۇھتاج بولماستىن، پەيغەمبىرىمىزگە ئوخشاش پۈتۈن ھۆكۈملەرنى بىۋاسىتە قۇرئاندىن چىقىرىدۇ.

2. ئىمانى شارانى « ئەلمىزانۇل كۇبرا » نەسىرى 22/1 سەھىپىلىرىدە دەۋا قىلغان ۋە بىر جەھەتتە ئىسپاتمۇ قىلغانكى، پۈتۈن ھەدىس شەرىپلەر قۇرئان ئىچىدە مەۋجۇتتۇر.

3. يەنە سۇيۈتى ھەزرەتلىرى « ئەلھاۋى لىل فەتەۋا » نەسىرىنىڭ 2/446 بېتىدە ئابدۇللاھ ئىبنى ئابباسنىڭ « مېنىڭ تۆگەمنىڭ تانىسى يوقىلىپ كەتسە، ئۇنى مەن قۇرئاندىن تاپالايمەن » دېگىنىنى رىۋايەت قىلغان.

4. يەنە ئىمامى شارانى « كەشفۇل غۇمىمە » ، نەسىرى 1/25 دە، سۇيۈتى ھەزرەتلىرى « ئەلھاۋى لىل فەتەۋا » 2/346 سەھىپىسىدە سائىد بن جۇبەيرنىڭ « مەن

رەسۇلۇللاھتىن (س.ئ.ۋ) كەلگەن ھەدىس شەرىپلەردىن نېمىنى ئاڭلىغان بولسام، ھەممىسىنىڭ تەستىقىنى قۇرئاندا تاپتىم « دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان.

5. يەنە ئىمامى سۇيۇتى يۇقىرىقى كىتابنىڭ 2/346 دە ئىسپات قىلغانىكى، بەزى كامىل ئۆلىمالار ھەر نەرسىنى قۇرئاندا تاپالايدىغان دەرىجىگە يەتكەندۇر.

6. يەنە ئىمامى شارانى يۇقىرىقى كىتابنىڭ 2/43 دە دەۋا قىلغان ۋە بىر جەھەتتىن ئىسپاتمۇ قىلغانىكى، باشتا تۆت مەزھەب ئىمامى بولۇپ، بەزى كامىل ئەۋلىيالار بولغان مۇھەددىسلەر رەسۇلۇللاھ (س.ئ.ۋ) بىلەن روھانى جەھەتتىن كۆرىشىدۇ. شۈبھىلەنگەن مەسىلىلەرنى ۋە ھەدىسلەرنى سورىشىدۇ.

مانا بۇ نەمۇنىلەردەك يەنە كۆپلىگەن نەمۇنىلەر بار.

ئەھلى سۈننەتنىڭ بەزى چوڭ ئىماملىرىنىڭ قاراشلىرىدىن چۈشىنىشكە بولىدۇكى، باشتا رەسۇلۇللاھ (س.ئ.ۋ)، ئاندىن كېيىن تەرتىپ بويىچە، ساھابىلەر، ئاندىن تابىئىندىن بولغان چوڭ كامىل ئەۋلىيالار، ئاندىن تۆت مەزھەب ئىمامى، بۇلاردىن ئاۋۋال ھەزرىتى مەھدىدەك زاتلارنىڭ

خۇسۇسىي بىر ماقامى باردۇركى، ئۇ دەرىجىگە چىققانلار ھەر مەسىلىنى، ھەر ھەدىسىنىڭ ئەسلىنى قۇرئاندا كۆرەلگەندۇر. لېكىن ئۇلار بۇ سىرلىق مەرتىۋىنىڭ بەزى ئالامەتلىرىنى بەكمۇ يوشۇرۇن تۇتقاندۇر. ئومۇمىي ئادەتكە قارىتا ھەرىكەت قىلىپ، يەنىلا مۇھەددىسىلەرنىڭ تىرىشىش ۋە غەيرەتلىرى نەتىجىسىدە ھاسىل بولغان ھەدىسىلەرنىڭ سەنەدلىرى جەھەتتىكى چۈشەنچىلىرىنى ئاڭلاشقاندۇر. مۇمكىن بولغىچە ئۇلارغا رىئايە قىلىشقا تىرىشقاندۇر.

بۇ مەسىلىنىڭ بىر دەلىلىمۇ، بۈيۈك ئۆلىما بەدىئۇزىمان سائىد نۇرسى ھەزرەتلىرىدىن نەقىل قىلىنغان بۇ ئىشەنچلىك رىۋايەت بولۇپ، بايرام يۈكسەل ۋە مۇستافا سۇنغۇردەك چوڭ تالىپلىرى نەچچە قېتىم بىزگە دەپ بەرگەن شۇ سۆزكى، بەدىئۇزىمان دېگەن: «مەن بۇرۇن تەھسىل قىلغان پۈتۈن ئىلىملەر، يادلىغان ئونلارچە كىتاب ۋە مەلۇماتلار مېنىڭ قۇرئانغا چىقىشىم ئۈچۈن پەشتاق ھۆكۈمىدە بولدى. قۇرئانغا چىقتىم، ھەر بىر قۇرئان ئايىتىنىڭ كائىناتى ئىچىگە ئالغانلىقىنى كۆردۈم. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ھېچبىر كىتابقا ئىھتىياج قالمىدى.» شۇنداق، كۆرۈلگىنىدەك بەدىئۇزىمان

ھەزرەتلىرىمۇ يۇقىرىدىكى مەسىلىگە ۋە مەزكۇر مەرتىۋىگە ئىشارەت قىلىپ كۆرسەتمەكتە. (ئابدۇللى)

مەزھەب ئىماملىرى ۋە باشتا ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنفە بولۇپ ھەممىسى، يۇقىرىدا دېيىلگەندەك مۇھەددىسلەردە ئاساس بولغان - ھەدىسنىڭ جەرھ ۋە تەدىل قانۇنلىرىنى ئاڭلاپ رىئايە قىلغىنىدەك، ۋە يەنە قۇۋۋەتلىك ئەۋلىيالىق ھېسلىرى ۋە نۇرانىي پاراسەتلىرى بىلەن ھەدىسكە يۈزلىنىپ ئۇنىڭ مەنىسى ۋە ھەقىقەتلىرىگە شۇڭغۇيدۇ. يەنى، دىنى مۇبىنى ئىسلامنىڭ قايسى مەسىلىسى بىلەن ئالاقىدار ئىكەنلىكىنى قايسى شەرىئەت ھۆكۈمىنى ئايدىڭلىتىۋاتقانلىقىنى تەپەككۇر قىلىدۇ. دەرۋەقە «ئەخبارى ئەبۇ ھەنفە» ئەسىرىدە كۆرسىتىلگەندەك ئىمامى ئەزەم ھەزرەتلىرى ئۆزى ئاڭلىغان بىر ھەدىسنىڭ سەنەد ۋە باشقا تەرەپلىرىدەك سىرتقى جەھەتتە ئەمەس، بەلكى مەنىسىنىڭ چوڭقۇرلۇقلىرىغا شۇڭغۇپ پىكىر يۈرگۈزەتتى. ئىسلام مەسىلىلىرىنىڭ ھەل قىلىنىشى ئۈچۈن تەھلىللەردە بولاتتى (330 - بېتىدە).

دېمەك ئالىملارنىڭ قارشى بويىچە مۇھەددىسلەر چوڭ بىر دورىخانغا ئوخشىغان بولسا، فىقىھ ئالىملىرى دورىگەردۇر.

بۇ ھەقتە ئىمام ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ « نەھجۇل بەلاغە » كىتابىنىڭ 327-بېتىدە «رەسۇلۇللاھنىڭ (س.ئ.ۋ.) سۆزلىرىدە خاسلار، ئومۇمىيلار، ناسىھلەر، مەنسۇھلار(ئەمەلدىن قالغانلىرى)نىڭ بارلىقىنى بىلمىگەن، بۇلارنى بىر- بىرىدىن پەرقلەندۈرەلمىگەن كىشىلەرنىڭ شەرىئەت مەسىلىلىرى ھەققىدە سۆزلەشكە ۋە پەتۋا بېرىشكە ھەققى يوقتۇر» دېگەن.

دېمەك ئەزىز قېرىنداش! ھەددىدىن ئاشماسلىق لازىم، مەسئۇلىيەتنىڭ چوڭلىقىنى بىلىپ، ئەھلى سۈننەت ئىماملىرىنىڭ نەقەدەر بۈيۈك تەتقىقاتچىلار ئىكەنلىكىگە قايىل بولۇڭ! ئەرەبچە بىلگەن ھەر ھەۋەسكار ۋە قۇرئان ۋە ھەدىستىن پەرۋاسىزلاچە سۆزلىگەن ھەر كىتابنىڭ سۆزىگە ئەگىشىش يولىدا بولماڭ. چۈنكى ئازدۇرىدىغانلىرىمۇ باردۇر. بىلىڭكى، 72 پىرقىنىڭ رەئىسلىرىمۇ ئالىملاردۇر. تۆت مەزھەپ ئىجتىھاتتىكى پەرىقتىن ئوتتۇرىغا چىققاندۇر. ھەنەفى(ئىمامى ئەئزەم) مەزھىپىدە بولسىڭىز، ئىمامى ئەئزەمنىڭ ئىجتىھادى بىلەن(ئارقىلىق) رەسۇلۇللاھنىڭ(س.ئ.ۋ.) سۈننىتىگە ئەگەشكەن بولىسىز.

بۇ خىل يېڭى ئېقىملارنىڭ چوڭلىرى ھەدىس ھەققىدە ئۆزلىرى پەرۋاسىز ۋە مەسئۇلىيەتسىز بولغىنىدەك، نەگەشكۈچىلىرىنى تېخىمۇ جاسارەتلىك ھالدا پەتۋا ۋە ھۆكۈمگە ئالدىرايدىغان نەھۋالغا يىتەكلەپ قويغاندەك ۋەزىيەتنى سېزىش تەس نەمەس. «ھالبۇكى جەھەننەمگە تاشلىنىشقا نەك كۆپ ئالدىرايدىغىنىڭلار، پەتۋاغا جاۋاب بېرىشكە نەك كۆپ جاسارەت كۆرسەتكىنىڭلاردۇر» دېگەن ھەدىستىن قورقۇش، ئۇنى ھەم سۆز ھەم ئەمەل جەھەتتىن كۆرسىتىشى لازىم ئىدى.

بۇ ئېقىم تەسىرىدە يەنە نەھلى سۈننەت تارىختىن بىرى دەلىللىك ھالدا قوبۇل قىلىپ كەلگەن تەرىقەتچىلەرمۇ ئېغىر دەرىجىدە كەمسىتىلمەكتە. گەرچە تەرىقەت نەقىل، پەن ۋە ئىلىم ھۆكۈم سۈرگەن بۇ زامانغا ماس كەلمىسىمۇ، يولدىن چىققان بىر قىسىم ئۆزىنى تەرىقەتچى دېيىۋالغانلارنىڭ ئازغۇنلىقى بىلەن تەرىقەت ئومۇميۈزلۈك رەت قىلىنمىسىمۇ كېرەك ئىدى.

« تەرىقەت ۋە تەسەۋۋۇپ » دېيىلگەن بۇ جامائەتلەرنىڭ نەربابلىرىدا يۈكسەك ۋە تەتقىقچى ئۆلىمانىڭ خېلىلا ئازىيىشى، بۈگۈن بۇ تەرىقەت كۆپىنچە ئاۋامنىڭ

قولدا قېلىشى، شۇنداقلا ئۇ يولنىڭ كۆپلىگەن سۈيىستىماللىرىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى، پەتۋاغا جاسارەتلىك بولغان ئاتالمىش يېڭى « ھەدىسشۇناسلار ۋە فىقھشۇناسلار » نىڭ غالبىيىتىگە سەۋەپ بولغاندۇر. ھەتتا بەزىلەردە « تەرىقەتتىن سۆز قىلىش خۇددى نۇمۇس قىلىدىغان ئىشقا ئايلىنىپ قالماقتا. ھەتتا ھەدىس ئىلمى بويىچە « ئەلھافىز »، « ئەلھۇججەت » دەپ ئاتالغان بەزى زاتلار ۋە ئەسەرلىرى ھەققىدە سۆزلەنسە، « ئۇ سوپىكەنغۇ! » دېگەندەك گەپلەر بىلەن ئۇلارنى چەتكە قېقىش شەكىللەنمەكتە.

بەزى ئازغان مەزھەپلەر ئەھلى سۈننەت ئەقىدىسىگە ئۇيغۇن كۆرىلىدىغان تەسەۋۋۇپنى، ئەۋلىيا ۋە كارامەتلەرنى قوبۇل قىلمىسىمۇ، ئەھلى سۈننەت بويىچە ئەۋلىيالىق ۋە كارامەت ھەقتۇر. بۈيۈك ۋە كامىل ئەۋلىيالاردىمۇ مۇجتەھىدلەردىكى يۇقىرىدا بايان قىلىنغاندەك ئالاھىدە ئەھۋاللار مەۋجۇت بولۇپ، بۇلار اللەنىڭ ئىزنى ۋە تەۋپىقى بىلەن ئۆتكەن زاماننىڭ ھادىسىلىرىگە قەلبىي ۋە روھى جەھەتتىن يۈزلىنىپ كۆرۈلىشى مۇمكىن بولغىنىدەك، كېلىدىغان زاماندىنمۇ اللەنىڭ ئىلمىدىكى تەقدىر قىلىنغان ھادىسىلەرنىڭ مەنئى شەكىللىرىنى كۆرۈپ خەۋەردار

بولالايدۇ. (پەيغەمبەرلەرنىڭ مۆجىزىلىرى ئاللاھنىڭ يارىتىشى بىلەن بولغىنىدەك، بۇ كارامەتلەرمۇ ئاللاھ تەندۇر.) بۇلارنىڭ ئۇ شەكىلدە كۆرگەنلىرى گەرچە شەرىئەت ھۆكۈملىرىگە ئاساس دەپ قوبۇل قىلىنمايدۇ. ئۆزلىرىمۇ بۇنى دەۋا قىلمىغاندۇر. ئەمما خۇسۇسىي شەكىلدە قانائەت شەكىللەندۈرۈپ خۇسۇسىي شەكىلدە ئەمەل قىلغانلىرى بولغاندۇر. ئەگەر ئاساسىي جەھەتتىن توغرا چىقىدىغان شۇ كۆرۈشلەرنى ھۆكۈم بويىچە دەۋا قىلىپ ئوتتۇرىغا قويغان بولسا ئەلۋەتتە سۈيىستىمالار ئوتتۇرىغا چىققان بولاتتى. بۇنىڭدىن ساقلىنىش ئۈچۈن بۇ مۆھتىرەم زاتلار يەنىلا مۇھەددىسلەرنىڭ تەتقىقاتلىرىغا ماس ھەرىكەت قىلىشقاندۇر.

كۆپ مىساللىرىدىن ئىككىسى:

1. ئىمام سۈيۈتى «ئەلخاۋى لىل فەتەۋا» ئەسىرى 2/44 ۋە 349-بەتتە باشقا-باشقا ھادىسەلەر ئارقىلىق ئىزاھ ۋە ئىسپات قىلغاندۇركى: بەزى كامىل ئەۋلىيالار مەنىۋى ۋە روھى جەھەتتىن ھەزرىتى پەيغەمبەر(س.ئ.ۋ) بىلەن كۆرۈشۈپ ھەدىس مەسىلىسىدە سوئاللارنى سوراشقاندۇر.

2. جالالدىن رۇمى ھەزرەتلىرى « مەسنەۋى شەرىف » تە چوڭ ئەۋلىيالار بۇخارى، مۇسلىم ۋە باشقا ھەدىسلەر ۋە راۋىلەرنىڭ مەنبەلىرىگە مۇھتاج بولماستىن، بىۋاسىتە ئابى ھايات بولغان رسالەت (پەيغەمبەرلىك) مەنبەسىدىن ھەقىقەتنى ئالالايدۇ.

بۇنىڭدىن باشقا ئىمامى رەببىي، جۇنەيد باغدادى، ئابدۇلقادىر گەيلانىدەك بۈيۈك ئەۋلىيالارنىڭ ھەدىس ھەققىدىكى سۆزلىرىگىمۇ سەل قارىماسلىق لازىمدۇر.

ھەدىس ھەققىدىكى مۇھىم بىر نۇقتا، سىرلىق ۋە خۇسۇسىي بولغان بەزى ھەدىس شەرىفلەرنىڭ بارلىقىدۇر. شۇنداق، ھەر بىر ئىنساننىڭ، ھەر بىر ئائىلىنىڭ، ھەر بىر قەبىلىنىڭ، ھەتتا ھۆكۈمەتلەرنىڭمۇ بىلىنگەن ئومۇمىي ئەھۋالدىن باشقا خۇسۇسىي ۋە سىرلىق بولغان ھەممىگە بىلىنمىگەن ئىش ۋە مەسىلىلىرى بار بولغىنىدەك، ئىسلامىيەت ئائىلىسى ياكى ھۆكۈمەتنىڭمۇ مۇئەييەن، ئومۇمىي، ھەر كىم ئۈگىنىپ بىلىشى لازىم بولغان مەسىلىلىرىدىن باشقا يەنە خۇسۇسىي، پەقەتلا بەزى شەخسلەرگە خاس سىرلىق مەسىلىلىرىمۇ بولىدۇكى، بۈيۈك ساھابىلار رىۋايەت قىلغان بەزى سەھىھ ھەدىسلەر بۇنى ئىپادە قىلماقتىدۇر.

بۇلار كۆپىنچە ئەھلى بەيتنىڭ (ئالى بەيتنىڭ) ئىماملىرى مابەينىدە خۇسۇسىي شەكىلدە نەقىل قىلىنىپ كەلگەن «جەۋشەنۇل كەبىر» دەك بەزى دۇئالار، زىكىرلەر ۋە مۇناجاتلاردۇر. (دېققەت: « سىلەرگە ئىككى نەرسە قويۇپ قويمەن، بىرى كىتابۇللاھ يەنى قۇرئان ، يەنى بىرى ئالى بەيتىم. » دىكى «رىيازۇس سالىھىن» دېگەن مۇسلىمنىڭ بۇ ھەدىسىگە بىپەرۋالىق قىلماسلىق لازىم).

مىساللىرىدىن بۇخارىدىكى بىر ھەدىس: ئەبۇ ھۈرەيرە رىۋايەت قىلغان « مەن رەسۇلۇللاھتىن (س.ئ.ۋ) ئىككى قاپ (ئىككى تۈرلۈك) ئىلىم ئالدىم. بۇلاردىن بىرىنى سۆزلىدىم، لېكىن ئىككىنچىسىنى سۆزلىسەم كاللام كېتىدۇ. » بۇ ئىككىنچى خىل ھەدىسنى ئالىملارنىڭ بەزىلىرى « بەزىلىرى قىيامەت ئالامەتلىرى ۋە پىتىنلىرى »، بەزىلىرى « مەخپىي ئىلىملەر » دېگەندۇر. ئەمما مۇتلەق كۆپچىلىكى ئىستىقبالدا ئوتتۇرىغا چىقىدىغان ھادىسىلەردۇر دېيىشكەندۇر.

2. ھەمدە ساھابىلارنىڭ ئىچىدە « رەسۇلۇللاھنىڭ سىر كاتىبى » بولغان مەشھۇر ھۈزەيفە تۇل يەمانىدۇر. (بۇخارى 6/171-بەت، 5/31-بەت) دېمەك بۇ

رەسۇلۇللاھنىڭ سىرلىق سۆزلىرىنىڭ بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

3. ھەزرىتى ھۈزەيفە: « مەن خالسام سىلەرگە رەسۇلۇللاھنىڭ (س.ئ.ۋ) مىڭ ھەدىسىنى نەقىل قىلالايمەن، ئەمما نەقىل قىلىدىغان بولسام مېنى يالغانغا چىقىرىسىلەر» دېگەن.. («مەجمۇ ئۆز زاۋائىد» 1/182 - بەت).

4. يەنە ھەزرىتى ھۈزەيفەدىن نەقىل قىلىنغانكى دېگەن: «رەسۇلۇللاھ (س.ئ.ۋ) ماڭا قىيامەتكە قەدەر ئوتتۇرىغا چىقىدىغان ھادىسىلەرنى سۆزلىدى» («مۇستەدرەكۇل ھاكىم» 4/426 - بەت؛ سەھىھ)

5. ئىمام ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: « مەن بىلگەن ھەر نەرسىنى سىلەرگە چۈشەندۈرسەم، سىلەردىن بىر تائىپە مەن ئۈچۈن بۇنىڭ يالغانچىلىقىغا قاراڭلار!... دېگەن بولاتتى »

يەنە ئىمام ئەلى دەيدۇكى: «مەن ئەگەر ئەبۇلقاسىم (رەسۇلى ئەكرەم ئەلەيھىسسالام) نىڭ ئاغزىدىن چىققان ھەر ئاڭلىغىنىمنى سىلەرگە سۆزلەيدىغان بولسام سىلەر مېنىڭ يېنىمدىن چىقىپ دېگەن بولاتتىڭلار:

« نەلى يالغانچىلارنىڭ نەك يالغانچىسى، پاسقلارنىڭ نەك پاسقى! » («تەفسىرى رۇھۇل بايان «4/207 - بەت»)

شۇڭلاشقا ئۈمەت ئىچىدە قوبۇل قىلىنىپ كەلگەن مەنىسى مەقبۇل بولغان بەزى دۇئالار ۋە زىكرلەرنىڭ سىرلىق، خۇسۇسىي مەنبەلىرىنىڭ بولۇش ئىھتىماللىقىغا قارىتا، ئىھتىيات ۋە يۇمشاقلىق بىلەن قاراش، ھۆرمەت بىلەن مۇئامىلە قىلىش، ھىچ بولمىسا چىقىلماسلىق لازىملىقىنى ئۈنۈتماسلىق كېرەك.

بىر كىشى نەگەر ھەدىسىنىڭ مەنىسىنى مۇھاپىزەت قىلالىسا باشقا لەفز(سۆزلەر) بىلەن ئىپادە قىلسا زىيىنى يوقتۇر. تۆت مەزھەب ئىمامىمۇ شۇنداق قارىغان.

ئىمام نەھمەد بىن ھەنبەلدىن كەلگەن شۇ رىۋايەت: نەگەر بىر ھەدىس كىتاب ۋە سۈننەتكە زىت بولمىسا، بىراق كىتاب ۋە سۈننەتنىڭ ئۈنىڭغا شاھىتلىقىمۇ بولمىسىمۇ، دەرھال رەت قىلماسلىق لازىم...

ئىمامى نەھمەدنىڭ نەزىرىدە زەئىپ ھەدىسلەر رەي ۋە قىياستىن ئۈستۈن ئىكەنلىكى قەتئىيدۇر. مۇھەممەد بىن

ھازەممۇ: « ھەنەفى ئالىملىرى بىردەك دېيىشكەنكى: ھەنەفى مەزھىپىدە زەئىپ ھەدىسلەر قىياس ۋە رەيدىن ئۈستۈندۈر دېگەن. »

بۇ نۇقتىلار بىلەن بىللە ھەدىسلەرنىڭ مەتنى ۋە مەنىلىرى جەھەتتىن كۆپلىكى ۋە ھەتتا قورشىغىلى بولماس دەرىجىدە بولغىنىدەك، بۇ ھەدىسلەرنىڭ نەقىل ۋە راۋىلىرىنىڭمۇ كۆپلىكى قورشىغىلى بولمايدىغان دەرىجىدەدۇر.

زۇبەير بىن سائىد ھاشىمى ئىمام زۇھرىنىڭ يېنىدا بىر ھەدىس نەقىل قىلغان. ئىمام زۇھرى: بۇنداق بىر ھەدىس ماڭا يەتمىدى؟

ئۇ زات: رەسۇلۇللاھنىڭ (س.ئ.ۋ) بارلىق ھەدىسى سىزگە يەتكەنمۇ؟

- ياق. - يېرىمچۇ؟

- بەلكىم.

- ئۇنداق بولسا بۇ ھەدىسنى سىزگە يەتمىگەن

ھەدىسلەردىن دەپ بىلىڭ! دېگەن.

.....

قىلىنغان تەنقىدلەر، چېقىلىشلار كۆپىنچە ھەقىسىز ۋە ئورۇنسز ياكى سالاھىيەتسىزچە ۋە ياكى مۇتەئەسسىپلىك بىلەن بولغانلىقىنىڭ بىر قانچە مىسالى:

ئىمام ئىبنى سۇبىقى دېگەن: « نەگەر ھەر كىمىنى، ھەر نەرسىنى، ھەدىسكە ئائىت ھەر مەسىلىنى پەقەتلا جەرھ(تەنقىد) يولى بىلەن قولغا ئالساق، دائىما جەرھ تەدىلدىن ئۈستۈن دەپ بىلسەك، ئۇ ۋاقت ھېچبىر ئۇلۇغ ئىماممۇ ساغلام قالمايدۇ. چۈنكى ھەر كىم ھەر نەرسە ھەققىدە چېقىلىپ باققان، ئېتىرازلارنى قىلىپ باققان.

مەسىلەن: يەھيا بىن مائىن ئىمامى شافىي ھەققىدە قالمايىقان سۆزلەرنى قىلغان بولسىمۇ ھېچبىر قەدىر-قىممەت ئىپادە قىلمىغاندۇر. ئۈممەت پەرۋا قىلمىغاندۇر. چۈنكى ئۇ زات ئىمامى شافىينى بىلمىگەن. دېگەنلىرىنى چۈشەنمىگەندۇر.

مەشھۇردۇركى، ئىنسان بىلمىگەن نەرسىگە دۈشمەندۇر.

ئىمامى مالىك ھەققىدەمۇ ئىبنى ئەبى زىب، ئىبراھىم بىن ساد، ئابدۇلئەزىز بىن سەلەمەدەك بەزىلەر قالمايىقان بىر نەرسىلەرنى دەپ باققان بولسىمۇ، ھېچبىرسى توغرا

بولمىغان. ئۈممەت رەت قىلىپ كەلگەن. چۈنكى ئۇلار
ئىمامى مالىكىنى تونۇمىغاندۇر...

تولىمۇ نەپسۇس بۇ زاماندا تەنقىت ۋە ئىتىراز
قىلغۇچىنىڭ سۆزى جەزىملىگۈچىنىڭ سۆزىگە قارىغاندا
ئۆزىگە تېخىمۇ يېقىملىق ئاڭلىنىدىغان، تەنقىقسىز ھالدا
ئۆزى ياخشى كۆرگەن بىر ئىمامنىڭ پىكرى بويىچە
مۇتەئەسسىپلىك قىلىپ، ئۆزىنىڭ زەئىپ دەلىلىنى
قۇۋۋەتلىك، باشقىسىنىڭ قۇۋۋەتلىك دەلىلىنى زەئىپ
كۆرىدىغان، ، كىچىك پېئىللىقتەك ئەخلاقىي پرىنسىپلارغا
پەرۋاسىز بولغان باشقىلارنى كەمسىتىش ئارقىلىق ئۆز
ئۈستۈنلىكىنى نامايەن قىلىشتەك مەسئۇلىيەتسىز ۋە مەنپىي
ھېسسىياتلارنىڭ تۈرتكىسىدە ئەھلى سۈننەتنىڭ ھەق
ئىماملىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ماڭغانلارنى تەنقىت
قىلىدىغان جاھالەتلەر يۈز بېرىۋاتقان بولسىمۇ، ئىنشاالله
يېقىن كېلەچەكتە ھەق تامامى بىلەن قوياشتەك زاھىر
بولدۇ.

ئاخىر زاماننىڭ ئالامەتلىرى چىقىپ بولاي دەۋاتىدۇ.
ئۈممەت 1400 يىلدىن ئارتۇق ۋاقىت ئۆتكۈزدى. ھەدىس
تەتقىقاتى ھازىرغىچە پەرىشان ئەھۋالدا قېلىپ، بۇ

مەنۇياتتىن ياتلاشقان ئەسردىكى ئىنسانلارنىڭ قولغا قېلىشى ۋە بۇ زامانغىچە ياشىغانلارنىڭ ھەقىقەتتىن خەۋەرسىز ياشاپ ئېزىپ يۈرگەنلىكى ۋە بۇنى تۈزىتىشنىڭ لازىم ئىكەنلىكىنى دەۋا قىلىپ يۈرۈش بەك مەنسىزدۇر، مۇسۇلمان ئەجداتلارنىڭ شەنگە بىر داغدۇر. تەسلىمىيەت، مەسئۇلىيەت، كىچىك پېئىللىق ھېسلىرى لازىمدۇر.

«(بۇ تېما شەيخ ئابدۇلقادىر بادىللىنىڭ «رسالەئى نۇرنىڭ مۇقەددەس مەنبەلىرى» ناملىق ئەسىرىدىن پايدىلىنىپ يېزىلدى.)»

مەزھەب ھەققىدە

مەزھەب - پەيغەمبەر يولىدىن ئايرىم بىر يول ئەمەستۇر. مەزھەب قۇرئان ۋە ھەدىستىكى بەزى مەسىلىلەر توغرىسىدا ئىجتىھاد ئوخشىماسلىقىدىن ئوتتۇرىغا چىققاندۇر. ھەتتا ساھابىلەردىمۇ بۇ خىل پەرقلىق كۆز قاراشلار بولغاندۇر. شەرىئەتنىڭ ئىبادەت ۋە مۇئامىلىلەرگە نائىت ھۆكۈملىرى چەكلىك، ۋەقەلەر ۋە ھادىسىلەر بولسا چەكسىز بولغانلىقتىن دېيىشكە بولىدۇكى، چەكلىك پىرىنسىپ ۋە ھۆكۈملەرنى چەكسىز ھادىسىلەرگە تەتبىق قىلىش ئۈچۈن

ئىجتىھاد ۋە قىياسنىڭ زۆرۈرىلىكى شۈبھىسىز بىر ھەقىقەتتۇر. پۈتۈن ھەق مەزھەبلەر دىنىنىڭ ئاساسلىرىدا ئىتتىپاق قىلغاندۇر. ئىبادەت ۋە مۇئامىلەردە پەرقلىق ئىجتىھادلاردا بولغاندۇر. مۇسۇلمانلار تارىختىن بېرى بىر ھەق مەزھەبكە ئەگىشىپ كەلگەندۇر. ھەتتا 1400 يىلدىن بېرى چوڭ ئەۋلىيالار، ئۆلىمالار، ئەسفىيالار سۆيىنىپ تۇرۇپ تۆت مەزھەبىنىڭ بىرىگە باغلانغان ۋە ئىستىقامەت ۋە نىجاتلىقنى ئۇ مەزھەبلەردە كۆرۈشكەندۇر. بىراق ھېچ سالاھىيىتى بولمىغان بەزى بىچارىلەر ئۆزىنىڭ خۇنۇك كۆرۈشلىرىنى چوڭ مۇجتەھىدلەرنىڭ پىكىرىدىن ئۈستۈن بىلىپ پىكىر ئوتتۇرىغا قويۇشتى. مۇسۇلمانلارنىڭ زېھنىلىرىنى خېلىلا قالايمىقانلاشتۇردى.

ئاۋام مۇسۇلمانلارمۇ بۇ زاماندا ھارام- ھالالىنى پەرق قىلالمايۋاتقان يەردە، ئەلۋەتتە ئۇ ئازغان مەزھەبىتىكىلەرنىڭ نامى چىرايلىق بولغان « قۇرئان- ھەدىس كۇپايە » دېگەن دەۋاسىنىڭ قانداق ئارقا كۆرىنىشىگە ئىگە ئىكەنلىكلىرىنى بىلەلمەيدۇ، بىلمەستىن توغرا ئەقىدىدىن ئاسانلا يىراقلىشىدۇ. ھالبۇكى قۇرئان- ھەدىستىن ھۆكۈم چىقىرىش ئاسان بىر مەسىلە بولغان بولسا، ساھابىلەر ئەسرىگە يېقىن

بولغان ئۇ شەرەپلىك نەسرلەردىلا خىلمۇ خىل مەزھەبلەر چىقىمىغان بولاتتى ۋە چوڭ زاتلارمۇ قوبۇل كۆرمەي كەلگەن بولاتتى. دېمەك مەزھەبكە ئايرىلىش ئىختىلاپتىن ئەمەس، بەلكى نەھتىياجىدىن ئوتتۇرىغا چىققاندۇر.

شۇنداق، تۆت مەزھەبنى ئىنكار قىلىپ، « مەزھەپسىزلىك » ئىسمىدىكى باتىل بىر مەزھەبنى قوبۇل قىلىۋاتقانلارنىڭ نەقەدەر خاتالىق ئىچىدە ئىكەنلىكىنى چۈشىنىش ئۈنچە تەس ئەمەس.

تۆۋەندە بىر مەزھەبكە باغلىنىشنىڭ قەتئىي لازىم ئىكەنلىكىنى، بۇنىڭ بىر ئىلاھى ئەمىر ئىكەنلىكىگە ئائىت دەلىللەرنى (قىسمەن) سۆزلەيمىز. بۇ دەلىللەرنى ھەم ئەقلىي، ھەم نەقلىي دەپ ئىككى ئاساس ئۈستىدە تەتقىق قىلىمىز.

«مەزھەپسىزلىك» مەزھەبىدىكىلەرنىڭ كۆپ دەيدىغان سۆزىدىن بىرى: « بىز قۇرئانغا ئەگىشىمىز. قۇرئاندا مەزھەبكە ئەگىشىڭلار دەپ بىر مەسىلە يوق » دېيىشىدۇ. ئەمەلىيەتتە بۇ سۆزلىرى ئۇلارنىڭ قۇرئاننى چۈشىنەلمىگەنلىكىگە بىر دەلىلدۇر. ھالبۇكى قۇرئاندا بىر مەزھەبكە باغلىنىشنى ئەمىر قىلغان كۆپلىگەن ئايەتلەر باردۇر. بىر قىسمىنىڭ تۆۋەندىكى

ئىزاھىدىن ئۇلارنىڭ بۇ سۆزىنىڭ نەقەدەر باتىللىقى چۈشىنىلىدۇ.

قۇرئانى كەرىمدە جانابى اللە مۇنداق دەيدۇ: «ئەي ئىمان ئېيتقانلار اللەقا ئىتائەت قىلىڭلار. پەيغەمبەرگە ئىتائەت قىلىڭلار ۋە ئۆزۈڭلاردىن بولغان ئۇلۇئەمرگە ئىتائەت قىلىڭلار.»

« نەگەر اللەقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ھەققەتەن ئىشەنگەن بولساڭلار، بىر مەسىلە بويىچە ئىختىلاپلىشىپ قالغان ۋاقتىڭلاردا ئۇنى اللەقا ۋە رەسۇلغا ئېلىپ بېرىڭلار. بۇ تېخىمۇ ياخشىدۇر. نەتىجە جەھەتتىنمۇ تېخىمۇ گۈزەلدۇر (نسا 59)»

يۇقىرىقى ئايەتتە ئۆتكەن «ئۇلۇئەمر» بولسا، ئالىملاردۇر. بۇ مەنە بولسا، قۇرئانى نەك ياخشى چۈشەنگەن ئىبنى ئابباس، جابىر ئىبنى ئابدۇللاھ، ئىمام مۇجاھىد، ئىمامى ھەسەن، ئىمامى ئاتا ۋە باشقا ئالىملار تەرىپىدىن رىۋايەت قىلىنغاندۇر. ئىمامى قۇرتۇبىمۇ تەفسىرىدە ئىمامى مالىكىنىڭمۇ شۇ قاراشتا ئىكەنلىكىنى نەقىل قىلىدۇ.

ئىمامى دەھھاق نەزىرىدە بولسا، ئۇلۇئەمر -- دىننى نەك ياخشى چۈشەنگەن فىقىھ ئالىملىرىدۇر. جالالىددىن

سۇيۇتدەك 200مىڭ ھەدىسىنى يادلىغان چوڭ بىر ئالىم « ئىتقاد » ناملىق ئەسىرىدە ئۇلۇلەمىرنىڭ دىن ۋە فىقھ ئالىملىرى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەندۇر.

خۇلاسىە، ئىسمىنى دېمىگەن ۋە دەپ بولالمىغان يۈزلەرچە ئۆلما ئىتائەت قىلىنىشى لازىم بولغان ئۇلۇلەمىرنىڭ دىن ئالىملىرى ئىكەنلىكى بويىچە بىردەك قاراشتۇرۇر.

مەزھەبىنى ئىنكار قىلغانلارنىڭ بۇلارغا قارشى سۆزلىرى گۈلدۈرماما ئاۋازغا نىسبەتەن پاشىنىڭ ئۈندەك دەرىجىدە قالمادۇ؟!

ھەم بىر مەسىلىدە ئىختىلاپ قىلىنغان بىر تېمىدا ئۇ پەن ۋە تېخنىكىنىڭ مۇتەخەسسسلرىنىڭ سۆزى ئۆتدۇ. ئۇ پەن ۋە تېخنىكىدىن بولمىغان باشقا پەن ئەھلى نەقەدەر داھىي بولسىمۇ سۆزىگە ئىتتىۋار قىلىنمايدۇ. مەسىلەن: كىچىك بىر كېسەللىك بويىچە چوڭ بىر ئىنژىنىرنىڭ سۆزىگە قارالمايدۇ. ھەتتا كىچىك بولسىمۇ بىر دوختۇرنىڭ سۆزى ئېتتىۋارغا ئېلىنىدۇ. ۋەھاكازا... شۇنداق تۇرۇقلۇق، ئىبنى ئابىستەك، ئىبنى ئابدۇللاھتەك، ئىمامى مالىكتەك... نۇرغۇن ئۆلمالار ئورتاق قارىغان بىر مەسىلىنى قانداق قۇۋۋەت چىرىتەلەيدۇ.

قايسى مەزھەبىسىزنىڭ ھۆكۈمى ئۇلارنىڭ پىكرىنى رەت قىلالايدۇ؟

مادەم مەسىلىمىز دىندۇر. بۇ دىندا سۆز ھەققى پەيغەمبىرىمىزنىڭمۇ ماختىشىغا ئىگە بولغان بۇ ئالىملارنىڭدۇر.

يۇقىرىقى ئايەتتە: «بىر مەسىلىدە ئىختىلاپلىشىپ قالساڭلار اللە ۋە رەسۇلغا ئېلىپ بېرىڭلار» دېيىلگەندۇر. بۇ ئايەت «قىياس» نىڭ ھەق ۋە شەرىئى بىر دەلىل ئىكەنلىكىگە بىر دەلىلدۇر. بۇنىڭدىن ئىختىلاپقا چۈشكەن مەسىلىلەرنىڭ بولۇشى قۇرئاندا ۋە ھەدىستە جاۋابى ئېنىق بولمىغان مەسىلىلەرنىڭ بارلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ. چۈنكى قۇرئان ۋە ھەدىستە ئېنىق بولغان بولسا، ئىختىلاپقا چۈشۈشكە كېرەك قالمايتتى. دېمەك اللە ۋە رەسۇلنىڭ ئېنىق سۆزلىرىگە قاراپ مەسىلىنى ھەل قىلىش ئۈچۈن قىياس لازىم بولىدۇ. بۇ قىياسنى كىم قىلىدۇ؟

بىر مىليون ھەدىسنى يادلىغان ئىمامى ئەھمەد ئىبنى ھەنبەلدەك ئالىملارمۇ؟ ياكى يۈز، ئىككى يۈز ھەدىس يادلىۋېلىپ ئىلمپۇرۇشلۇق قىلغان مەزھەپسىزلەرمۇ؟ ياكى ئىمامى مۇھەممەد تەك بىر ھەپتىدىلا، ئىمامى سائىد ئىبنى

ئۇيەينەدەك تۆت يېشىدىلا قۇرئاننى يادلاپ بولغانلارمۇ؟
ياكى قۇرئاننى پەقەتلا خۇنۇك تەرجىمىلىرىدىن ئوقۇپ ئۆزىنى
ئالىم دەپ ئويلىغان نادانلارمۇ؟

ئىمامى شافىي نەزىرىدە پۈتۈن فىقھىچىلارنىڭ ئاتىسى
ھۆكۈمىدىكى ئىمامى ئەئزەملەرمۇ، ياكى فىقھى قاندىلىرىدىن
خەۋەرسىز بولۇپ، پەقەت گۇمانى بىلەن ھۆكۈم قىلغان
نادان جاسارەتلىكلەرمۇ؟

مۇجتەھىد ئالىملاردەك نەچچە يۈزىمىڭ ھەدىسىنى
رىۋايەتچىلىرى بىلەن قوشۇپ يادلىغان، قۇرئاننىڭمۇ تولمۇ
مۇكەممەل ھالدا سىرلىرىنى بىلگەن ئەھلى سۈننەتنىڭ
مەزھەب ئىماملىرىغا ئۆزىنى سېلىشتۇرۇپ چوڭ گەپ
قىلغانلارنىڭ كاللىسىدا نەچچە ھەدىس بار؟! قانچە ھەدىس
راۋىسىنى تونۇيدۇ؟ ھەدىسلەرنىڭ جەرھ ۋە تەدىللىرىنى،
ناسىھ ۋە مەنسۇھ(ئەمەلدىن قالغان)لىرىنى، قانداق يېتىپ
كەلگەنلىكىنى بىلىشەمدۇ؟ مەزھەب ئىماملىرى بەكمۇ
پىششىق بىلگەن قۇرئان ئايەتلىرىنىڭ شەرئى ۋە لۇغەت
مەنىلىرىدە، ھەمدە بۇلارنىڭ قىسمىلىرى بولغان
خۇسۇسىي، ئومۇمىي، مۇشتەرەك، ئوچۇق، كىنايە، ناس،
مەخپى، مۇشكىل، مۇتەشابىھ، داللى بىل ئىبارە، داللى

بىل ئىقتىزا، داللى بىل ئىشارە، ناسىھە، مەنسۇھ... دېگەندەك مەنلەردە بۇلار پىششىقمىدۇر؟ پىششىق بىلىش ئەمەس، بۇلارنىڭ مەنلىرىنى بىلىشەمدۇ؟

شۇنداق تۇرۇقلۇق، قانداق بىر جاسارەت بىلەن ئىجتىھادقا يۈزلىنىدۇ؟ اللە رازى بولمىغان بىر ھۆكۈمنى بېرىشتىن قورقمامدۇ؟ چىقارغان ھۆكۈمنىڭ ھەدىسلەرگە، پەيغەمبىرىمىزگە زىت بولۇپ قېلىشىدىن تىرىمەمدۇ؟ بۇنداقلا جاسارەتلىرىنى جاھالەتلىرىدىن ئېلىشماقتا. اللە بۇ خىل جاھىل بولۇشتىن، ئۇلارغا نەگىشىپ قېلىشتىن بىزلەرنى مۇھاپىزەت قىلسۇن.

بىر ئايەتتە: «...ئۇنى پەيغەمبەرلەر ۋە ئۆزلىرىدىن بولغان ئۇلۇلئەمرگە ئېلىپ بارغان بولسا، ئۇلاردىن نەتىجە چىقىرىشقا كۈچى يەتكەنلەر ئەلبەتتە ئۇنى بىلىشەتتى»:(نسا 83)

«نەتىجە چىقىرىشقا كۈچى يەتكەنلەر» دەپ تەرجىمە قىلغان ئايەتنىڭ مەنىسىدە، بۇ «ئىستىنبات» كەلىمىسى مۇراجىئەت قىلىش لازىم بولغان ئۇلۇلئەمرنىڭ، مۇجتەھىد ئالىملار ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ «ئىستىنبات» سۆزىنىڭ ئەسلى «نەبت» بولۇپ، مەنىسى قۇدۇقتىن

تۇنجى چىققان سۇنىڭ ئىسمىدۇر. بىر فىقھ ئالىمىنىڭ ئىجتىھاد قىلىپ، قۇرئان، ھەدىستىن ھۆكۈم چىقىرىشى، قىيىنلىقى جەھەتتىن قۇدۇقتىن سۇ چىقىرىشقا ئوخشىتىلغانلىقى ئۈچۈن ئىستىنبات دېيىلگەندۇر. «ئۇلاردىن ئىستىنبات قىلغانلار ئەلبەتتە ئۇنى بىلىشەتتى.» دىكى «ئۇلار» دېگەن ئالماش (زامىر) ئۇلۇئەمىرنى كۆرسىتىدۇ ۋە ئىجتىھاتقا دەلىلدۇر. دېمەك بۇ ئايەتتىكى ئىستىنبات ئۇلۇئەمىرنىڭ سۈپىتىدۇر. اللھ ئۇلارغا مۇراجىئەت قىلىشنى ئەمىر قىلغاندۇر.

بۇ ئايەتتە ئۆتكەن مۇراجىئەت قىلىنىدىغان كىشىلەر، يەنى ئۇلۇئەمىر، فەخرەددىن رازىنىڭ تەفسىرىگە كۆرە، ئىلىم ۋە ئىجتىھاد ئىگىسى بولغان ئالىملاردۇر. بۇ مەنىنى ئەسىرىمىزنىڭ ئەڭ چوڭ فىقھچىلىرىدىن ئىبن ئابدىنمۇ نەقىل قىلغان. بۇ ئايەتتىكى ئىستىنبات خۇسۇسىيىتىگە ئىگە بولغان ئۇلۇئەمىرنىڭ مۇجتەھىد ئالىملار ئىكەنلىكىنى يۈزلەپچە ئۆلما دېيىشكەندۇر.

فەخرەددىن رازى بۇ ئايەت تۆت مەسىلىگە، يەنى: « 1 ھۆكۈمى ئېنىق بىلىنىمگەن مەسىلىلەردە ئىستىنبات ۋە ئىجتىھاد قىلىش كېرەكلىكىگە. 2 ئىستىنباتنىڭ يەنى

ئىجتىھادنىڭ شەرىئى بىر دەلىل ئىكەنلىكىگە. 3
 رەسۇلۇللاھنىڭ ئىستىنبات بىلەن ۋەزىپىدار ئىكەنلىكىگە. 4
 مۇجتەھىد بولمىغان بىزلىرىنىڭ فىقىھى ھۆكۈملەردە
 مۇجتەھىد ئالىملارنى تەقلىد قىلىشنىڭ ۋاجىپ ئىكەنلىكىگە
 ئىشارەت قىلدۇ. « دېگەندۇر

دېمەك، ئەھلى ئىستىنبات بولغان ئۇلۇمىمىزگە
 مۇراجىئەت قىلىنىشى لازىم بولسا، ئۇنداقتا ئۇلار مۇجتەھىد
 ئالىملاردۇر. بۇنىڭغا ئەھلى سۈننەتنىڭ يۈزلەرچە ئالىملىرى
 ئىتتىپاق قىلىشقاندۇر. يۈزلەرچە ئالىملارنىڭ ئىچىدە پەقەتلا
 بىرسىنىڭ پىكرى، ئىستىنبات قىلىشنى بىلمەيدىغان
 يۈزلەرچىسىنىڭ پىكرىنى چىرتىشكە يېتەرلىك تۇرسا،
 (چۈنكى مۇتەخەسسستۇر) قانداقمۇ ئۇ قەدەر ئىتتىپاقلارغا
 قارشى ئۇ بىچارىلەرنىڭ سۆزى ئېتىبارغا ئېلىنمىسۇن !

دېمەك، ئۇلارغا مۇراجىئەت قىلىپ ئەگىشىشىمىزنى
 ئايەت بىزلىرىگە ئەمىر قىلىۋاتىدۇ.

ئۇنداقتا، ئىمامى رايانىيلار، ئىمامى غەززالىلار، ئىمامى
 سۇيۇتلىار جاسارەت قىلالمىغان ئىجتىھاد مەسلىسىگە
 قانداقمۇ جاسارەت قىلىندۇ؟!

شۇنداق، جانابى ھەقىقەت ئىككى خىل ئايىتى باردۇر. بىرى، كەلام سۈپىتىدىن كەلگەن قۇرئاندىكىسى؛ يەنە بىرى، قۇدرەت سۈپىتىدىن كەلگەن يارىتىلىش ئايەتلىرىدۇر. بىر قۇشتىن يۇلتۇزلارغا، كىپىنەكتىن قوياشلارغا قەدەر ھەممە نەرسە كائىنات كىتابىنىڭ بىردىن ئايىتىدۇر. ئىككىنچى كىتابىنى دەل مەنىسى بىلەن تەتقىق قىلمىغانلار چۈشىنەلمەيمىز. بۇ جەھەتتە ئۇ يولدىكى كەسىپ ئەھلىدىن سورايمىز. ئاسمان جىسىملىرىنى تەتقىق قىلغۇمىز كەلسە، ئاسترونومىيە ئالىملىرىدىن سورايمىز. تېلىسكوپنى قوللىمىزغا ئېلىپ مەسىلە چۈشىنىشكە كىرىشمەيمىز. دېڭىزدىكى ھايۋاناتلار ۋە سىرلار ئۈچۈن بۇ جەھەتتىكى مۇتەخەسسسلەردىن سورايمىز. غەۋۋاس كىيىمىنى كىيىپ سۇغا شۇڭغۇمايمىز. فىزىكىغا، خىمىيەگە ئائىت ئىلىملەردىمۇ مۇتەخەسسسلەردىن سورايمىز... شۇنىڭغا ئوخشاشلا بىرىنچى كىتابىنىڭ ئايەتلىرى ئۈچۈنمۇ چوڭقۇر مەسىلىلەرنى چۈشىنىش ئۈچۈن، مۇتەخەسسسلەردىن سورىشىمىز لازىم. بولمىسا، ئىككىنچى كىتاب بويىچە مۇتەخەسسسلەردىن خاتا ھۆكۈملەرگە دۇچار بولغىنىمىزدەك، بىرىنچى كىتابتىمۇ شۇنداق خاتالىشىپ قالمىمىز. بىر

بئولوگىيە تەتقىقاتچىسىمۇ « كۆز » دېسە، بىزمۇ « كۆز » دېسەك، بىر كۆز ھەققىدىكى مەلۇمات ۋە سىرلار بويىچە ئەلۋەتتە ھۆكۈم ئاسمان-زېمىن پەرقلىنىدۇ.

دۇنيادا ئەڭ كىچىك ئىشىتمۇ بىلگەندىن، ئىشنىڭ ئەھلىدىن سوراڭىنى ئۇنۇتمىغان ئىنسانلارنىڭ ئەبەدىي ئاخىرەت بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان دىندەك چوڭ ئىشلىرى بويىچە، ئالىم، مۇجتەھىدلەردىن سوراڭىنى ئەقلىگە ئانچە سىغدۇرالماس، باشباشتاقلق قىلىشنىڭ نەقەدەر ئەخمەقلىق ئىكەنلىكىنى ھەركىم چۈشىنىشى لازىم.

«تۆت مەزھەب ئىماملىرىمۇ قۇرئان، ھەدىستىن مەنە چىقارغان، قۇرئان، ھەدىسلەردىن مەنمۇ چىقىرايىمەن.»
 دېگەن كىشىدىن سوراڭى لازىم: پۈتۈن دورىگەرلەر دورىنى ئۆسۈملۈكلەردىن ياسىغان دەپ، كېسەللىك ئۈچۈن تاغلارغا يامىشىش ئەقىللىق ئىنساننىڭ ئىشىمۇ؟ توغرا، دورىلار ئۆسۈملۈكلەردىن ياسالغان. ئەمما دورا ياساش ئۈچۈن يىللارچە تىبابەت ۋە خىمىيە ئوقۇش لازىم. بۇلارنى بىلمىسە، زىيانلىق بىر نەرسە چىقىرىپ قېلىشى ئېنىق. بىزمۇ مەنئى دورىلىرىمىز بولغان قۇرئان ۋە ھەدىستىكى ھۆكۈملەرنى مۇجتەھىدلەردىن ئېلىشىمىز لازىم.

ياكى فىزىكا جەھەتتە بىر ئادەم، « مەن فىزىكا قانۇنلىرىنى ئۆزۈم تۈزۈپ چىقمەن، ئېينشتىنلەرگە ئېھتىياجىم يوق، ئۇلارمۇ مەندەك ئىنسان، ئۇمۇ ھېساب ۋە رەقەم قوللانغان، مەنمۇ ئوخشاش ھېساب ۋە رەقەملەرنى بىلىمەن » دېسە، ئوخشاش يېرى ھەققەتەن بار. ئۇمۇ ئىنسان، ئۇمۇ ھېساب ۋە رەقەم قوللانغان. ئەمما خاتا يېرى بولسا، ئۇنىڭ ئۆزىنى ئېينشتىننىڭ ئورنىغا قويىشىدۇر. ئېينشتىن بولۇش ئاسان بولسا، مىليونلارچە ئېينشتىنلار ۋۇجۇتقا كەلگەن بولسا بولاتتى. چۈنكى قوللانغان نەرسىلىرى ھەركىمنىڭ ئالدىدا. (دېمەك تەس.)

مەسلە قۇرئان ۋە ھەدىس ئوقۇشتا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭدىن قانۇنىيەتلىك ۋە ئېھتىياتلىق ھالدا، مەسئۇلىيەت ۋە نەتىجىلىرىنى بىلىپ توغرا ھۆكۈم چىقىرىشتۇر. بۇ ئالاھىدە ئەھۋاللارمۇ مۇجتەھىدلەرگە بېرىلگەندۇر. بىز فىقىھ ئالىملىرى بولشىمىز مۇمكىن، بىراق ھەرگىزمۇ ئىمامى ئەئزەم بولالمايمىز.

مەنمۇ ئالىم دېگەن بىلەن، ماھىيەت جەھەتتە كىشىلەر خىلمۇ-خىل بولىدۇ. بىر ئەينەكمۇ قۇياشنى كۆرىستىدۇ، بىر دېڭىزمۇ كۆرىستىدۇ. بىر چۈنۈمۇ ئۇچىدۇ، بىر بۈركۈتمۇ

ئۇچىدۇ. بىر بۇغدايمۇ ئۈنۈپ چىقىدۇ، بىر قارىغايىمۇ. بىراق چۈشەنمەيدە، بۈركۈت نەدە؟ ھەر ئىككى ئىنساندىكىسى ئىلىمدۇر، ئەمما ماھىيىتى پەرقلىقتۇر.

باشلانغۇچتىمۇ تىرىشىپ بىلىم ئوقۇلىدۇ، ئۈنۈپىرىستىتتىمۇ ئوقۇلىدۇ. ئۈنۈپىرىستىتتا دوكتور چىقىدۇ. ئەمما باشلانغۇچتا چىقمايدۇ. ماتېرىيالنىمۇ پىكىرى بىلەن مەنئىيات بۇلغانغان بۇ ئەسەر باشلانغۇچ سەۋىيەدە بولسا، ئىمامى ئەزەملەرنىڭ ئەسىرى دىن ئىلمى نۇقتىسىدا ئۈنۈپىرىستىت ھۆكۈمىدۇر. ئۇ ئۈنۈپىرىستىتتىن مۇجتەھىد چىقىدۇ. ئەمما بۇ باشلانغۇچتىن چىقمايدۇ.

دېمەك، مۇتەخەسسسىنىڭ ھەر تېمىدا رەھبەر ئىكەنلىكىنى بىلىش لازىم. دىندىكى مۇتەخەسسسلەر بولسا مۇجتەھىدلەردۇر. (بۇ تېمىدا سەيرانگاھ تور بېكىتىدىن پايدىلىنىپ يېزىلدى.)

« تۆت مەزھەب ئىمامىنىڭ پەزىلەتلىرىگە ئائىت بىر قانچە نەمۇنە خاراكتېرلىك سۆز:

ئىمامى شافىي: «شەرقتە، غەربتە، كۈفەدە ئىمامى ئەزەمنىڭ تەڭدىشى يوقتۇر، اللە ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن! دېگەن. »

ئىمامى ئەئزەم: « زەن بىلەن (ئۆزىڭمۇ مۇكەممەل ئىشەنچسى يوق ھالدا) سۆزلىگەن ۋە ئۇ بويىچە ئەمەل قىلغان ئادەمگە ھەيرانمەن! » دېگەن.

سۇفيان بىن ئۇيەينە تەسىرلىك بىر ھەدىسنى نەقىل قىلغاندا، ئىمامى شافىي بەرداشلىق بېرەلمىگەنلىكىدىن ھۇشدىن كېتىدۇ. باشقىلار ئۇنىڭ ئۆلگەنلىكىنى پەرەز بىلەن سۆزلىگەندە، ھەزرىتى سۇفيان (بۇ زاتمۇ مەزھەب ئىمامىدۇر): « ئۇ ئۆلگەن بولسا زامانىڭ ئەڭ پەزىلەتلىك ئىنسانى ئۆلگەندۇر » دېگەن. يەنە بىر قېتىمۇ بىر ئايەت ئوقۇغىنىدا ھۇشدىن كەتكەندى.

ئىمامى شافىي: « غايەم مەندىن دەپ كۆرۈلمەستىن بىلگەنلىرىمنى ئىنسانلارغا يەتكۈزۈش ئىدى » دەيدۇ ۋە يەنە دېگەن:

« ئىنسانلار بىلەن بولغان مۇنازىرىلىرىمدە، ھەقىقەتنىڭ مېنىڭ ياكى ئۇلارنىڭ تىلىدىن چىقىشىنى ھېچ ئېتىبارغا ئالمىدىم. كىم بىلەن سۆزلەشكەن بولسام، ئۇنىڭ مۇۋەپپەقىي بولۇشىنى، قۇۋۋەتلىنىشىنى، ياردەم كۆرىشىنى ۋە اللەنىڭ ئۇنى مۇھاپىزەت قىلىشىنى خالىدىم. »

بىر مىليون ھەدىس يادقا ئالغان ئىمامى ئەھمەد ھەنبەل دەيدۇ:

« شافىي دۇنياغا نىسبەتەن قوياش، ئىنسانلارغا نىسبەتەن ئافىيەت (سالامەتلىك) كە ئوخشاشتۇر. »
 ئىمامى مالىك بىر ھەدىس رىۋايەت قىلىدىغان ۋاقىتتا، تاھارەت ئالاتتى، ساقلىنى تارايتتى، ئەتىر سۈرەتتى، تەمكىنلىك ئىچىدە تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ ئاندىن سۆزلەيتتى. بۇنى كۆرگەنلەر سەۋەبىنى سورىغىنىدا جاۋابەن: « پەيغەمبەرئىمىزنىڭ (س.ئ.ۋ) مۇبارەك ئاغزىدىن چىققان قىممەتلىك سۆزلەرگە ھۆرمەت كۆرسىتىش ئۈچۈندۇر دېگەن. »

ئىمامى شافىي: «ئىمامى مالىك قەدەر مەن مىننەتدار بولغان ھېچكىم يوقتۇر» دېگەن.

ئىمامى ئەھمەد دەيدۇ: « ئىنسانلارنىڭ ئەخمەق سىنىپى، ماختىلىشلىرىدىن سۆيىنىدىغان كىشىلەردۇر. (ئىمامى غەزەلى « ئەسەرلىرىدىن)

ئەزىز قېرىنداش! بۇ دىن پەزىلەت دىندۇر، بۇ دىن كىچىك پېئىللىق دىندۇر، بۇ دىن كىبىرگە، ھەسەتكە غايەت دەرىجىدە زىتتۇر. شۇڭلاشقا يۇقىرىدىكى ئىماملاردەكلا

تارىختا كېلىپ ئۆتكەن چوڭ زاتلار ئۆزىدىن بۇرۇنقى چوڭلارغا ئەھتىرام ۋە ھۆرمەتتە بەكمۇ تەۋازۇ بىلەن مۇئامىلە قىلىشقانلىرىنى ئويلىساق، بۇ زاماندىكى بەزى ئۆزىنى ئىلىم ئەھلى كۆرسىتىۋاتقانلارنىڭ ئەھۋالىغا ئەپسۇسلانماي تۇرالمايمىز .

بۇ مەنىۋى كىرىزىسلارنىڭمۇ ئاساسلىق مەنبەسىنىڭ ئىمانسىزلىق ۋە ئىمان زەئىپلىك ئىكەنلىكىنى اللەنىڭ ئىنايىتى بىلەن تونىغان بىزلەر بىر بۈيۈك زاتنىڭ : « ئىسلامنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئىختىلاپقا سەۋەپ بولغان كىچىك مەسىلىلەرنى ئەمەس، بەلكى ئومۇمنىڭ ئورتاق ئەھتىياجى بولغان ئىمان مەسىلىسىنىڭ ھەل قىلىنىشى ئۈچۈن ھاياتىمنى بېغىشلىدىم. » دېگەن سۆزىنى غايەت دەرىجىدە قوللاپ، ئۇ بويىچە ياشاشقا چۆمۈلە قۇۋۋىتى مىقتارىچە بولسىمۇ تىرىشىپ كېلىۋاتقان بولساقمۇ، بۇ ئاخىر زاماندا موللىنىڭ قىسلىغىدا موللا ھۆكۈمىدە كۆرىنىپ جار سېلىۋاتقانلارنىڭ تەسىرىدە ئاۋاملارنىڭ ئالدىنقىسى، ئەھتىياتچان بولۇشنىڭ زۆرۈرلىكىنى ئەسكەرتىپ قويۇشنى توغرا تاپتۇق. بىراق خاتا چۈشىنىلىپ سۆزلىرىمىزدىن مەقسىتىمىزنىڭ ھەدىسى ئىلىمگە پەقەتلا ئەھمىيەت

بەرمەسلىك دېگەن مەنە چۈشەنلىپ قالمىسۇن. ئەھلى سۈننەتنىڭ داھى ئىماملىرىنىڭ تەتقىقاتىغا چوڭ ھۆرمەت قىلىش ئاساسىدا بۇ تەتقىقات بىلەن مەشغۇل بولۇپ، پەزىلەتلىك ئىختىساس ئىگىلىرى چىقىپ، بۇ مەسىلىنى بۇ زاماننىڭ ئىنسانلىرىغا تېخىمۇ ئەتراپلىق ئىزاھ قىلسا ئەلۋەتتە مىڭ جان بىلەن سۆيلىدىغان ئىشتۇر.

جانابى اللہ ھەقىقىي مۆمىننىڭ قانداق سۈپىتى بولغان بولسا بىزلەرگىمۇ ئاتا قىلسۇن! گۇناھلىرىمىزنى ئەپۇ قىلسۇن! ئىنىسى - جىننى شەيتانلارنىڭ شەرىدىن ساقلىسۇن! سۈننەتنى سەنىيە بويىچە ئىستىقامەتلىك ھايات نېسىپ قىلسۇن! پۈتۈن مۇسۇلمانلارنىڭ مەنئى ۋە ماددى پالاكەتچىلىكلىرىنى دەپئى قىلىۋەتسۇن! ئامىن !

تۆۋەندە ئەسىرىمىزنىڭ بۈيۈك ئۆلىماسى بەدىئۇز زامان سەئىد نۇرسى ھەزرەتلىرىنىڭ «ئىجتىھاد» قا ئائىت بەزى بايانلىرى بىلەن ئەسىرىمىزنى تاماملايمىز :

يىگىرمە يەتتىنچى سۆز ئىجتىھاد رسالىسى

بۇ ئىجتىھاد رسالىسى بەش- ئالتە يىل ئىلگىرى مەن نەرهپچە بىر رسالىدە يازغان ئىجتىھادقا دائىر بىر مەسىلە بولۇپ، ئۇ مەسىلە بويىچە ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلەرنىڭ ھەددىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئىككى قېرىندىشىمنىڭ ئارزۇسى بىلەن يەنە يېزىلدى .

ئىجتىھاد ئىشىكى ئوچۇقتۇر. لېكىن بۇ زاماندا ئۇنىڭغا كىرىشكە «ئالتە توسقۇنلۇق» بار.

بىرىنچىسى: قىشتا، بوران- چاپقۇنلار شىددەتلىك بولغان ۋاقىتتا تار تۆشۈكلەرمۇ ئىتىلىدۇ. يېڭى ئىشكەلەرنى ئېچىش، ھېچبىر جەھەتتە ئەقىلگە ئۇيغۇن ئەمەس. ھەم چوڭ بىر كەلكۈننىڭ ھۇجۇمىدا، رېمونت ئۈچۈن تاملاردىن تۆشۈكلەرنى ئېچىش غەرق بولۇشقا سەۋەبتۇر. دەل شۇنىڭدەك گۇناھلار قاپلىغان زاماندا ۋە ئەجنەبى ئادەتلىرىنىڭ يامرىغان ۋاقتىدا، بىدئەتلەرنىڭ كۆپەيگەن دەۋرىدە ۋە ئازغۇنلۇقنىڭ بۇزغۇنچىلىقلىرى ۋاقتىدا ئىجتىھاد نامى بىلەن ئىسلامىيەت قەسرىدىن يېڭى ئىشكەلەرنى، تاملرىدىن بۇزغۇنچىلارنىڭ كىرىشىگە سەۋەب بولىدىغان تۆشۈكلەرنى ئېچىش ئىسلامىيەتكە بولغان جىنايەتتۇر.

ئىككىنچىسى: دىننىڭ زەرۇرىيات * قىسمىغا ئىجتىھاد كىرەلمەيدۇ. چۈنكى قەتئىدۇر، ئېنىقتۇر. ھەم ئۇ زەرۇرىيات غىزا ۋە قۇۋۋەت ھۆكۈمىدۇر. بۇ زاماندا تەرك قىلىنىشقا ئۇچراۋاتىدۇ ۋە تەۋرىنىش ئىچىدۇر. پۈتۈن قۇۋۋەت ۋە غەيرەتنى ئۇلارنى تېرىلدۈرۈشكە ۋە مۇقىملاشتۇرۇشقا سەرىپ قىلىش لازىم تۇرسا، ئىسلامىيەتنىڭ نازارىيات * قىسمىدا ۋە سەلەفى سالىھىنىڭ *** ساپ ۋە خالىس بولغان، پۈتۈن زامانلارنىڭ ئېھتىياجىغا تار كەلمىگەن پىكىرلىرى بار تۇرۇقلۇق، ئۇلارنى تاشلاپ، ھەۋەسكارانە يېڭى ئىجتىھادلارنى قىلىش بىدئەتكارانە بىر خىيانەتتۇر.

ئۈچىنچىسى: بازاردا پەسىللەرگە قارىتا، بىردىن تاۋار مەرغۇب (مودا) بولىدۇ. مەلۇم ۋاقىتتا بىرەر مالنىڭ بازىرى چىقىدۇ. شۇنىڭدەك ئالەم كۆرگەزمىخانىسىدا، ئىنسانىيەتنىڭ مەدەنىيەت ۋە ئىجتىمائىي ھايات بازىرىدا، ھەر ئەسىردە بىردىن مال مەرغۇب بولىدۇ ۋە راۋاج تاپىدۇ. بازاردا ئېلان قىلىنىپ سېتىلىدۇ. ئارزۇلار ئۇنىڭغا جەلپ بولىدۇ، نەزەرلەر ئۇنىڭغا يۈزلىنىدۇ، پىكىرلەر ئۇنىڭغا باغلىنىدۇ. مەسىلەن: شۇ زاماندا سىياسەت تاۋىرى، دۇنيا ھاياتىنىڭ تىرىكچىلىكى ۋە پەلسەپىنىڭ راۋاج تاپقىنىدەك ...

سەلەفى سالىھىن نەسىرىدە ۋە ئۇ زامانىنىڭ بازىرىدا نىڭ مەرغۇب تاۋار، ساماۋات ۋە زېمىننىڭ ياراتقۇچىسىنىڭ رازىلىقىنى ۋە بىزدىن خالىغان ئارزۇلىرىنى كالا مىدىن چىقىرىش، ھەمدە پەيغەمبەرلىك ۋە قۇرئان نۇرى بىلەن ئىتىلىمىگىدەك دەرىجىدە ئېچىلغان ئاخىرەت ئالىمىدىكى نەبەدىي سائادەتنى قازاندۇرىدىغان ۋاستىلارنى قولغا كەلتۈرۈش ئىدى

* زەرۋرىيات: ئىمان ئېيتىش زۆرۈر بولغان دىننىڭ ئاساسلىرى، دىننىڭ ئۆزگەرمەس ھۆكۈملىرى.

** تازارىيات: توغرىلىقى ئىسپات قىلىنمىغان ئىلمىي پىكىرلەر، مۇنازىرىلىك چۈشەنچىلەر.

*** سەلەفى سالىھىن: ساھابە، ئۇلاردىن كېيىن كەلگەن تابىئىن ۋە ئۇلاردىنمۇ كېيىن كەلگەن تەبەئى تابىئىنلارنىڭ ئۆلىمالىرى. ئەھلى سۈننەتنىڭ دەسلەپكى رەھبەرلىرى

4 - ئۇ زاماندا زېھىنلەر، قەلبلەر ۋە روھلار پۈتۈن قۇۋۋەتلىرى بىلەن يەر ۋە كۆكلەرنىڭ رەببىنىڭ رازىلىقىنى چۈشىنىشكە يۈزلەنگەن بولغانلىقتىن، ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتتىكى سۆھبەتلىرى، مۇئامىلىلىرى، ۋەقە ۋە

نەھۋاللىرى ئۇنىڭغا يۈزلىنەتتى. ئۇنىڭغا قارىتا جەريان قىلغانلىقتىن ھەركىمنىڭ ياخشى بىر قابىلىيىتى بولغان بولسا، ئۇنىڭ قەلبى ۋە تەبىئىتى ئىختىيارسىز ھالدا ھەر نەرسىدىن بىر مەرىپەت دەرسى ئالاتتى. ئۇ زاماندا جەريان قىلغان نەھۋال، ۋەقە، مۇنازىرىلەردىن ئىلىم ئالاتتى. گويا ھەر بىر شەيئى ئۇنىڭغا مۇئەللىم ھۆكۈمىگە ئۆتۈپ، ئۇنىڭ فترات(خاراكتىر) ۋە ئىستىداتىغا ئىجتىھاد ئۈچۈن ئۇل بولىدىغان قابىلىيەتلەرنى سىڭدۈرەتتى. ھەتتا ئۇ فترى (تەبىئى) دەرس شۇ دەرىجىدە نۇرلاندۇراتتىكى، تىرىشىش بولماستىنلا ئىجتىھادقا قابىلىيىتى بولىدىغان، ئوت ياقماستىنلا نۇرلىنىدىغان ھالەتكە يېقىنلىشىپ قالاتتى... دېمەك، ئۇ تەرىقىدە فترى دەرس ئالغان بىر قابىلىيەت ئىگىسى ئىجتىھاد ئۈچۈن تىرىشىشقا باشلىغان ۋاقتتا، سەرەڭگە ھۆكۈمىگە ئۆتكەن قابىلىيىتى «نۇرۇن ئەلا نۇر» (نۇر ئۈستىگە نۇر) سىرىغا ئىگە بولۇپ، تېز ۋە ئازلا بىر زاماندا مۇجتەھىد بولاتتى.

5- ئەمما بۇ زاماندا بولسا، ياۋروپا مەدنىيىتىنىڭ ھۆكۈمرانلىقى، تەبىئەت پەلسەپىسىنىڭ ھۇجۇمى ۋە دۇنياۋى ھايات شارائىتلىرىنىڭ ئېغىرلىشىشى سەۋەبلىك،

پىكىر ۋە قەلبلەر چېچىلغان، ھامىيەت (تۆھپىكارلىق) ۋە ياردەم ھېسلىرى بۆلۈنگەن، زېھنلەر مەنئىياتقا قارىتا ياتلاشقان. مانا بۇ سەۋەبلەر تۈپەيلى، بۇ زاماندا بىرسىدە تۆت يېشىدا قۇرئاننى يادقا ئېلىپ، ئالىملار بىلەن سۆھبەتلەشكەن سۇفيان ئىبنى ئۇيەينە دېگەن مۇجتەھىد زاتنىڭ ئەقلى بار دېيىلسە، سۇفياننىڭ ئىجتىھاد قابىلىيىتىنى قازىنىشقا كەتكەن ۋاقىتتىن ئون ھەسسىدىن تېخىمۇ كۆپ ۋاقىتقا مۇھتاجدۇر. سۇفيان ئون يىلدا ئۇ قابىلىيەتنى ئىگىلىگەن بولسا، بۇ زاماندا ئۇ ئادەم ئۇ نەتىجىنى تەھسىل قىلىش ئۈچۈن يۈز يىل كېتىدۇ. چۈنكى سۇفياننىڭ فىتىرى شەكىلدىكى ئىلىم تەھسىلىگە باشلىغان ۋاقتى توغرا-خاتانى پەرق قىلىش ۋاقتىدىن باشلىنىدۇ. ئىستىداتى ئاستا-ئاستا تەييارلىنىدۇ، نۇرلىنىدۇ، ھەر نەرسىدىن دەرس ئالىدۇ. سەرەڭگە ھۆكۈمگە ئۆتىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ ئوخشىشى بۇ زاماندا زېھنى پەلسەپىگە شۇڭغۇغىغان، ئەقلى سىياسەتكە چۆككەن، قەلبى دۇنيا ھاياتى بىلەن گالۋاڭلاشقان بولغانلىقتىن، قابىلىيىتى ئىجتىھادتىن يىراقلاشقان. ئەلۋەتتە پەلسەپىۋى پەنلەرگە شۇڭغۇش نىسبىتىدە ئىستىداتى شەرىئى مەسىلىلەردە ئىجتىھاد قىلىشتىن ئۇزاقلاشقان ۋە ئەرزىي

(زېمىنچە ، ساماۋى بولمىغان) ئىلىملەردە تەرەققى قىلىش دەرىجىسىدە ئىجتىھاد قابىلىيىتىنى قوبۇل قىلىشتىن كىيىن قالغاندۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن «مەنمۇ ئۇنىڭدەك نەقىللىق ، نېمىشقا ئۇنىڭغا يېتىشەلمەيدىكەنمەن؟» دىيەلمەيدۇ. دېيىشكە ھەققى يوقتۇر ۋە يېتىشەلمەيدۇ .

ئالتىنچىسى: سەلەفى سالىھىنىڭ بۈيۈك مۇجتەھىدلىرى نۇر ئەسرى ۋە ھەققەت ئەسرى بولغان سا ئادەت ئەسرىگە يېقىن بولغانلىقتىن ، ئۇنىڭدىن ساپ بىر نۇر ئېلىپ ، خالىس بىر ئىجتىھاد قىلالايتتى. بۇ زاماندىكى ئىجتىھاد ئەھلى بولسا ئۇ قەدەر كۆپ پەردىلەر ئارقىسىدا ۋە ئۇزاق مۇساپىدە تۇرۇپ ھەققەت كىتابىغا قارايدۇكى ، ئەڭ ئوچۇق بىر ھەرىپىنىمۇ تەستە كۆرەلەيدۇ.

ئەگەر دېسەك: ساھابىلەرمۇ ئىنساندۇر ، خاتادىن ۋە قۇسۇردىن خالى بولالمايدۇ. ھالبۇكى ئىجتىھادنىڭ ۋە شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ ئاساسى ساھابىلەرنىڭ ئادالىتى ۋە توغرىلىقىدۇركى ، ھەتتا ئۈممەت: « ساھابىلەرنىڭ ھەممىسى ئادىلدۇر ۋە توغرا سۆزلۈكتۇر. » دەپ بىرلىككە كەلگەن. (قانداق چۈشىنىمىز؟)

ئەلجاۋاب: ساھابىلەر مۇتلەق كۆپ سانلىق بىلەن ھەممىسى ھەققە ئاشىق، توغرىلىقنى سۆيگەن، ئادالەتنى ياقلىغۇچىلاردۇر. چۈنكى يالغاننىڭ ۋە ساختىلىقنىڭ يىرگىنچلىكى پۈتۈن يىرگىنچلىكى بىلەن، توغرىلىقنىڭ ۋە سادىقلىقنىڭ گۈزەللىكى پۈتۈن گۈزەللىكى بىلەن ئۇ ئەسردە شۇنداق بىر يوسۇندا كۆرۈنگەنكى، ئوتتۇرىلىرىدىكى مۇساپە نەرىشتىن تا پەرىشكە قەدەر ئېچىلغاندى. ئەسفەلى سافىلىندىكى يالغانچى مۇسەيلىمەنى كاززاپنىڭ دەرىجىسىدىن ئالاھىي ئىللىيىندە بولغان ھەزرىتى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاتۇ ۋەسسالامنىڭ توغرىلىق دەرىجىسىگە قەدەر بىر ئايرىلىش كۆرۈلگەندى. شۇنداق، مۇسەيلىمەنى ئەسفەلى سافىلىنگە چۈشۈرگەن يالغانچىلىق بولغىنىدەك، مۇھەممەدۇل ئەمىن ئەلەيھىسسالاتۇ ۋەسسالامنى ئالاھىي ئىللىيىنگە چىقارغان سىدىقتۇر، توغرىلىقتۇر .

دېمەك، يۈكسەك ھېسلىرىنى ئېلىپ يۈرگەن، گۈزەل ئەخلاقىغا ھېرىسمەن بولغان ۋە پەيغەمبەرلىك قۇياشنىڭ سۆھبەت نۇرى بىلەن نۇرلانغان ساھابىلەرنىڭ، ئۇ دەرىجىدە يىرگىنچ ۋە پەسلىككە سەۋەب بولغان ۋە مۇسەيلىمەنىڭ مەسخىرىلىك ساختا دۇككىندىكى يالغانچىلىققا ئىختىيارى

بىلەن قوللىرىنى ئۇزاتماسلىقى ۋە كۇفۇردىن ئۆزىنى قاجۇرغاندەك، يالغاندىنمۇ قېچىشلىرى؛ ھەمدە ئۇ دەرىجىدە گۈزەل، پەخىرلىنىلىدىغان ۋە ئىپتىخار سەۋەبى بولغان، سانئادەت ۋە تەرققىيات مىراجى ھۆكۈمىدىكى ۋە پەيغەمبەرلىك پەخىرنىڭ ئالى خەزىنىسىدە ئەڭ قىممەتدار بولغان، شۇنداقلا ھەشەمەتلىك جامالى بىلەن ئىنسانلارنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىنى نۇرلاندۇرغان سىدىققا، توغرىلىققا ۋە ھەقىقە (بولۇپمۇ شەرىئەت ئەھكاملىرىنىڭ رىۋايەت ۋە تەبلىغ قىلىنىشىدا) ئەلۋەتتە قوللىرىدىن كەلگىنىچە قىزىققان، ئىتائەتچان ۋە ئاشىق بولۇشلىرى قەتئىدۇر، زۆرۈردۇر، شۇبھىسىزدۇر.

ھالبۇكى بۇ زاماندا توغرىلىق ۋە يالغاننىڭ ئارىسى شۇنچىلىك يېقىنلاشقانكى، خۇددى مۇرىنى مۇرىگە تىرىگەندۇر. توغرىدىن يالغانغا بەك ئاسان ئۆتۈلمەكتە. ھەتتا سىياسەت تەشۋىقاتلىرى بىلەن يالغانچىلىق، توغرىلىقتىن ئۈستۈن كۆرۈلمەكتە. ئەڭ چىركىن نەرسە، ئەڭ گۈزەل نەرسە بىلەن بىر دۇككاندا ئوخشاش باھادا سېتىلسا، ئەلۋەتتە ئەڭ ئالى بولغان ۋە ھەقىقەت جەۋھىرىگە

بارىدىغان توغرىلىق ۋە ھەق مەرۋايىتى، ئۇ دۇكانچىنىڭ مەرپىتىگە ۋە سۆزىگە ئىشىنىپ، قارىغۇلارچە ئېلىنمايدۇ

* * *

خاتىمە

ئەسرلەرگە قارىتا شەرىئەتلەر ئۆزگىرىدۇ. بەلكى بىر ئەسىردە قەۋملەرگە قارىتا ئايرىم-ئايرىم شەرىئەتلەر، باشقا-باشقا پەيغەمبەرلەر كېلىشى مۇمكىن ئىدى ۋە كەلگەن. خاتەمۇل ئەنبىيادىن (پەيغەمبىرىمىزدىن) كېيىن ئۇنىڭ بۈيۈك شەرىئىتى ھەر ئەسىردە، ھەر قەۋمگە يىتەرلىك بولغانلىقتىن، تۈرلۈك شەرىئەتلەرگە ئېھتىياج قالمىغاندۇر. لېكىن تەفەررۇئاتتا (ئۇششاق مەسىلىلەردە) قىسمەن ئايرىم-ئايرىم مەزھەبلەرگە ئېھتىياج قالغان. پەسىللەرنىڭ ئالمىشىشى بىلەن كىيىملەر ئالمىشىدۇ. مەجەزلەرگە قارىتا دورىلار ئۆزگىرىدۇ. شۇنىڭدەك ئەسرلەرگە قارىتا شەرىئەتلەر ئالمىشىدۇ. مىللەتلەرنىڭ خاسلىقلىرىغا قارىتا ھۆكۈملەر ئالمىشىدۇ. چۈنكى شەرىئەت ھۆكۈملىرىنىڭ تەفەررۇئات قىسمى ئىنسانلارنىڭ ئەھۋالىغا قارايدۇ، ئۇنىڭغا قارىتا كېلىدۇ، دورا بولىدۇ. بۇرۇنقى پەيغەمبەرلەر ۋاقتىدا ئىنسانىيەت تەبىقىلىرى بىر-بىرىدىن كۆپ ئۇزاق ۋە مەجەز-

خۇلقى بىر قەدەر قوپال ۋە قاتتىق، ھەمدە پىكىر جەھەتتە ئىپتىدائىي ۋە بەدەۋىيلىككە يېقىن بولغانلىقتىن، ئۇ زاماندىكى شەرىئەتلەر ئۇلارنىڭ ئەھۋاللىرىغا مۇۋاپىق بىر شەكىلدە ئايرىم- ئايرىم كەلگەن. ھەتتا بىر قىتئەدە، بىر ئەسىردە ئايرىم- ئايرىم پەيغەمبەرلەر ۋە شەرىئەتلەر بولغان. كېيىن ئاخىر زامان پەيغەمبىرىنىڭ كېلىشى بىلەن، ئىنسانلار گۇيا باشلانغۇچ سەۋىيەدىن ئوتتۇرا مەكتەپ سەۋىيەسىگە تەرەققى قىلغانلىقتىن، كۆپلىگەن ئۆزگۈرۈشلەر ۋە ئارىلىشىشلار نەتىجىسىدە ئىنسانىيەت قەۋملىرى بىرلا دەرسنى ئالسا بولىدىغان، بىرلا مۇئەللىمنى ئاڭلىسا بولىدىغان، بىرلا شەرىئەت بىلەن ئەمەل قىلسا بولىدىغان ۋە زىيەتكە كەلگەنلىكتىن، ئايرىم- ئايرىم شەرىئەتلەرگە ئېھتىياج قالمىغاندۇر، باشقا- باشقا مۇئەللىملەرگەمۇ ھاجەت چۈشمىگەندۇر. لېكىن تامامەن بىر سەۋىيەگە كەلمىگەنلىكتىن ۋە بىر خىللا ئىجتىمائىي ھايات تەرىقىسىدە بولمىغانلىقتىن، تۈرلۈك مەزھەپلەر شەكىللەنگەن. ئەگەر ئىنسانلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى بىر ئالى مەكتەپنىڭ تالىپلىرىدەك، بىر خىل ئىجتىمائىي ھايات شەكلى كىيسە، بىر سەۋىيەگە كەلسە، ئۇ ۋاقىت مەزھەپلەر بىرلەشتۈرۈلسە

بولدۇ. لېكىن ئالەمنىڭ بۇ نەھۋالى ئۇ ھالغا بول قويمایدۇ،
شۇڭا مەزھەپلەرمۇ بىر بولمايدۇ.

ئەگەر دېسەڭ: ھەق دېگەن بىر بولدۇ، قانداقمۇ
بۇنداق تۆت ياكى ئون ئىككى مەزھەپنىڭ ئوخشىمىغان
ئەھكاملرى ھەق بولدۇ؟ ئەلجاۋاب: بىر سۇنىڭ مەجەزى
ئوخشىمىغان بەش خىل كىسەلگە بەش تۈرلۈك ھۆكۈمى
بولدۇ. بىرسىگە كىسەللىكنىڭ ئەھۋالىغا قارىتا سۇ
دوربدۇر، تىببىي جەھەتتىن ۋاجىپتۇر. باشقا بىرسىگە
كىسەللىكى ئۈچۈن زەھەردەك زىيانلىقتۇر، تىببىي
جەھەتتىن ھارامدۇر. يەنە بىرسىگە ئاز زىيان بىرىدۇ، تىببىي
جەھەتتىن ئۇنىڭغا مەكرۇھدۇر. يەنە بىرسىگە زىيانسىز
مەنپەئەتلىكتۇر، تىببىي جەھەتتىن سۈننەتتۇر. يەنە
بىرسىگە زىيانلىقمۇ ئەمەس، پايدىلىقمۇ ئەمەس، خاتىرجەم
ئىچسۇن، تىببىي جەھەتتىن ئۇنىڭغا مۇباھتۇر. دېمەك،
ھەق بۇ يەردە كۆپ خىللاشتى، بەشلىسى ھەقتۇر. ئەمدى
سەن: سۇ پەقەتلا دورىدۇر، پەقەتلا ۋاجىپتۇر، باشقا
ھۆكۈمى يوقتۇر. دېيەلمەسەن؟

دەل بۇنىڭغا ئوخشاش ئىلاھىي ئەھكام، ئىلاھىي
ھىكمەتنىڭ تۈرتكىسىدە مەزھەپلەرگە ئەگەشكەنلەرگە قارىتا

ئۆزگۈرىدۇ. ھەمدە ھەق بولۇپ (توغرا شەكىلدە) ئۆزگۈرىدۇ،
 ھەر قايسىسى ھەق بولىدۇ، ھىكمەت بولىدۇ. (سۆزلەر
 مەجمۇئەسىدىن)

« ئۈمىتىمنىڭ ئىختىلاپى رەھمەتتۇر. » دېگەن
 ھەدىستە ئېيتىلغان ئىختىلاپ بولسا، مۇسبەت
 ئىختىلاپتۇر. ھەر بىرى ئۆز مەسلىكىنىڭ (يولىنىڭ)
 قۇرۇلۇشى ۋە تەرەققىياتى ئۈچۈن كۈچ چىقىرىدۇ.
 باشقىسىنىڭ يولىنى بۇزۇش ۋە يوقىتىش ئۈچۈن ئەمەس،
 بەلكى ئۇلارنىڭمۇ مۇكەممەللىشىشى ۋە تۈزىلىشى ئۈچۈن
 ھەرىكەت قىلىدۇ. مەنىپى ئىختىلاپ بولسا، غەرەزكارانە،
 ئاداۋەتكارانە بىر- بىرنى بۇزۇش ئۈچۈن تىرىشىشتۇر.
 ھەدىس بويىچە بۇ مەقبۇل ئەمەس. چۈنكى بىر- بىرى بىلەن
 ئۇرۇشقانلار مۇسبەت ھەرىكەت قىلالمايدۇ.

(قېرىنداشلىق رسالىسىدىن)
